Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.
Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.
*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.
Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.
*** Single Paper 8 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Eltwes, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. L. H. Beil, Hottentots Holland; De Heer N. Meyer, Ez. Hartenbosch distrikt Mosselbaai, De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ———, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XXII MAANDAG DEN 26 MEI 1851. No. 1617.

HEDEN.

EENE PUBLIEKE VERKOOPING
VAN
Wagenhout, Stinkhouten Planken, en Geelhouten Blokken, enz.

HET restant der lading ontvangen per *Flibberty,* zal aan het Noorder Hoofd worden gehouden, op HEDEN, (MAANDAG) 26 dezer, ten 11 ure 's morgens.
J. H. WICHT.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN
KOSTBARE
HANDELS VOORRAAD,
Winkel Meubelen, enz. enz.

MEJUFV. SLOMAN, op het punt staande de Kolonie te verlaten, heeft den Ondergeteekende verzocht by Publieke Veiling te verkoopen aan den Winkel op de Keizersgracht, op
DINGSDAG EN WOENSDAG,
DEN 27 EN 28 MEI.
Het geheel van haren KOSTBAREN VOORRAAD, bestaande in:—
Rykgebloemde Zyden en Satynen, Glacé en andere Zyde, Satyn en Satinette, zyden en satynen Linten, zyde Flanel, Visites in groote verscheidenheid, Kinderlinnen, Kinder Kleeden, Hoods en Mantels, prachtige kanten en andere Kleeden, Handschoenen en Kousen in elke verscheidenheid, Fransche Merinos, Alpines, een extra assortement zyden en andere Tjaals, Fransche Bloemen, Modekramery, en vele andere Artikelen, alle welke, zoowel als die bovengem. wel bekend zyn als van de beste soort.
Alsmede eene hoeveelheid sterke en fraaye GLAZENKASTEN, welke, gezamenlyk met de Toonbanken, op den laatsten dag verkocht zullen worden.
R. J. JONES, Afslager.

ONTVANGEN per "Victoria" en andere Vaartuigen,—
Vlugzout, Sal Ammoniac, Carbonate of Soda, Kamfer, Murrays Vloeibare Magnesie, Black Drop, Cubeba Essens, met Sarsaparilla en Buchu, Wrays Balsem Pillen, Oxleys Gember Essens, Keatings Hoestklontjes, Lococks Ouwels, Tonqui Boonen, Bad Mutsen, Gom elastiek Bougies en Catheters, Jeffreys Respirators, enz. enz. Alsmede een nieuwe remedie (Essens van Zeebamboes) ter genezing van Podagra en Jicht.
S. H. SCHEUBLE, & Co.,
Chemisten en Droogisten,
Tegen over de Handel Maatschappy Pakhuizen.

BERIGT.

DE Ondergeteekende zich in Londen gevestigd hebbende als KOOPMAN en GENERALE SCHEEPS AGENT, biedt zyne diensten aan in de uitoefening van Orders en den verkoop van Koloniale Producten.
Door de ondervinding van vele Jaren in den koop en verkoop van WOL, en alle andere soorten KOLONIALE PRODUCTEN, biedt hy zyne diensten zyne Vrienden in deze Kolonie aan, die eenen Agent behoeven, om voor hen in Engeland te ageren.
ANDREW STEEDMAN
8, George Yard, Lombardstraat.
N.B. *LIBERALE VERSCHOTTEN gedaan op Consignementen*

Goedkoop Voeragie.

DE Ondergeteekende maakt aan het geëerd publiek bekend dat hy een Pakhuis geopend heeft in de Leeuwestraat No. 1, naas den Heer STIGMAN, en hoopt door strikte oplettenheid een deel van de publieke gunst te winnen.
J. C. MOSTERT.
Kaapstad, den 23 Mei 1851.

Aan Slagters.

DES Ondergeteekendens Veekraal te Zonnebloem zal van den 1 Juny aanst. te huur zyn,—hebbende de tegenwoordige huurders dezelve opgegeven.—Huur billyk.
J. ESTERHUYZE.

KOMT EN ZIET

DE overgeschotene brokken, die door de Leugenaars niet konden verkregen worden, zynde 150 extra vette groote SLAGT OSSEN en 30 dito KOEIJEN, die de Ondergeteekende op DINGSDAG, den 27ste dezer, publiek zal doen verkoopen ter Plaatse van den heer JACS. MEYBURG, aan Eenzaamheid. De bovengem. Ossen en Koeijen zullen stellig present zyn, en niet te voren uit de hand worden verkocht.
J. M. ENSLIN, Jr.
☞ Eene kleine ververseching zal gegeven worden.
Paarl, den 6 Mei, 1851.
De heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adms.

1000 *Zware vette Hamels*, 3 en 4 *jaren oud,*
ZULLEN op WOENSDAG, den 28ste Mei 1851, ter plaatse van de Heer J. DE WAAL, Saxenburg, worden verkocht en zeker present zyn.
Heeren Slagters en anderen kunnen er zich op verlaten dat er in dit jaar geen beter troep Schapen is opgebragt, daar allen voor kontant geld zyn ingekocht en wy dus geen moeite ontzien hebben om wat goeds te verkrygen.
C. L. WENTZEL.
A. BRINK.
Stellenbosch, Mey 12, 1851.
De Heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

1050 *Vette Merino Hamels.*
OP WOENSDAG den 28 dezer, zal de Ondergeteekende aan Zoutriviers Brug doen verkoopen, bovengemeld getal *extra vette Merino Hamels,* uitgezocht uit de beste kudden in de distrikten Swellendam en Caledon.
J. J. TIRAN.

1000 *Uitgezocide Vette zware Hamels.*
ALLEN voor Contant geld ingekocht zullen op MAANDAG den 2 Juny 1851 ter plaatse "*Fox and Hounds Inn*", worden verkocht.—
Aanzoeken zyn reeds door Speculateurs gedaan geworden om de Schapen uit de hand te koopen, hetgeen ten bewyze strekt dat zy goed zyn moeten, doch de Ondergeteekende heeft besloten dezelve per publieke vendutie als bovenvermeld te verkoopen, en zy zullen dus stellig present zyn.
J. S. VAN DER MERWE.
Bosjesveld den 22 Mei 1851.
De heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

DIEFSTAL.

GEDROST te Somerset West, gedurende den nacht van ZATURDAG ll., (17 op 18 Mei,) JANUARY, een Mosambiek Neger, en Leider van eenen Wagen behoorende aan de heeren W. LANGSCHMIDT & Co., te Palmietrivier, na gestolen te hebben een pakje (wolzak) bevattende een stuk Doeskin, 2 doz Tjaals, 3 gedrukte Kleeden, ½ dozyn Stoffers, en een dozyn Lavendel. Hy is dik van postuur, omtrent 5 voeten 8 duimen lang, met een melaatsachtig voorkomen, en was gekleed in lederen broek, en lange gryze overjas, had een Manilla strooboed op, en droeg Veldschoenen.
Hy heeft achter gelaten te Palmietrivier een duffel baatje met groene voering, en een paar Laarzen met kleine sporen, bykans nieuw, verondersteld gestolen te zyn. Hy heeft gezegd vroeger in dienst te zyn geweest by zekeren heer DE VILLIERS, aan een Tol in de nabyheid van de Paarl.
Iemand hem ontmoetende, wordt verzocht hem in hechtenis te nemen en aan de naaste overheid over te leveren.

Aan Huisgezinnen en Anderen

DE Ondergeteekenden zullen goede Tafel Wyn voorzien te worden geleverd aan hunne woningen binnen de Kaapstads Municipaliteit, à 2s. per dozyn.—Alsmede Fransche Brandewyn à 9s. per dozyn.
P. J. HAUPT & Co.
Wynpakhuis, No. 16, Pleinstraat.

MORGEN.

VERKOOPING VAN
Onroerend Eigendom.

DE Ondergeteekende voornemens zynde naar Natal te vertrekken, heeft den heer J. G. STEYTLER, last gegeven zyne zaken te vereffenen en per publieke veiling te verkoopen,
Op MORGEN, Dingsdag) 27 Mei,
Aan den hoogsten bieder, zyn verkieslyk en ruim WOONHUIS met dubbele verdieping Knechtskamers, een STAL, ruim genoeg voor 50 paarden, en ruime VOERZOLDER, sterk genoeg om 500 mudden Koren te bergen, gelegen te No. 14 Walestraat, zynde in het beste gedeelte der stad voor den handel. Alsmede MEUBELEN van alle soorten en een Hollandsche staande Klok; eene verscheidenheid KOOPWAREN, nog voorhanden, maar te veel om te omschryven alsmede, GLAZENKASTEN, TOONBANKEN, RAKKEN enz. enz. enz. Alsmede, een Piano Forte, door BROADWOOD & ZOON, welke den Ondergeteekende £50 heeft gekost.
Bovengemeld Eigendom zal ten 11 ure stellig opgeveild en aan den hoogsten bieder worden verkocht met *liberaal Strykgeld en Bonus.*
JOSEPH DE KOCK.
26 Mei 1851.

Binnen-Verkooping.

BLORE & BARTMAN zullen by publieke Veiling aan hunne Kamers doen verkoopen
OP MORGEN,
DINGSDAG DEN 29ste DEZER,
8 KASTEN HOEDJES,
Bestaande in een algemeen assortement van den nieuwsten smaak, juist ontvangen.
CHINASCHE GOEDEREN
Bestaande in Doeken, enz., Hemden, Heeren vesten, enz., REUKWAREN,—bestaande in zeep, enz.
En, indien in tyds geland, een algemeen assortement MUSLIN, BELEGSELS, enz.
W. ANDERSON, & Co.

PUBLIEKE VERKOOPING
DE Heeren BLORE & BARTMAN, zullen by publieke veiling verkoopen, op de Parade,
Op WOENSDAG, den 28 MEI,
TEN 10 URE,

50 kasten elk 1 doz. Sherry	grootten
2 ,, Hemden	2 kasten Onderbaatjes en Baatjes
15 ,, Styfsel	
10 zetten Emmers	10 zetten Balies
4 kasten Klokken	20 doz. Emmers
10 ,, Spermkaarsen	6 kasten Terpentyn Spiritus
2 Koornschillers	2 Korenmolens
4 Karnen	4 Hooisnyders
Windsor Zeep	3 Koelvaten
5 vaatjes Makriel	2 vaatjes Copaal Vernis
25 ,, Spykers, geassorteerde	5 ,, Zalm.

5 KASTEN KABELJAAUW.
Te gelyker tyd een WATER MACHINE, geschikt om water over eenig dak-gebouw te werpen.
W. ANDERSON & Co.

Nieuwe Goederen,

Ex "VICTORIA."
THOMSON, WATSON & Co., zullen te koop hebben op MORGEN, (Dingsdag) OCHTEND, 27 MEI, een groot assortement
FLUWELEN HOEDJES
Opgemaakte MUTSEN
LAKENSCHE MANTELS (met breiding)
Stoffe voor MANTELS
KLEINOODIEN, en eene verscheidenheid Goederen geschikt voor het tegenwoordig saizoen.

AANKOMST VAN DE BOSPHORUS.

De Maal-stoomboot *Bosphorus* kwam alhier gisteren morgen aan, de reis uit Engeland in 40 dagen volbragt hebbende. Zy brengt nieuwsbladen tot den 14de, maar geen staatkundig nieuws van eenig belang.

De volgende brief van den heer Fairbairn aan den Secretaris der Kaapstads Municipaliteit, deelt de voornaamste byzonderheden mede der handelingen en gevoelens in verband met de Kaapsche zaak en zal ongetwyfeld met belangstelling worden gelezen:—

London, 14 April 1851.

Waarde Heer!—Wy zien met innige belangstelling uit naar het Stoomschip, als zynde onze laatste berigten van de Kaap slechts tot den 10 February, - een hagchelyk oogenblik in dezen aller beklagenswaardigsten oorlog. De Kolonisten kunnen verzekerd zyn dat zy, in het lyden en de gevaren daaruit ontstaande, de hartelyke deelneming van het Engelsch volk en de wereld hebben. Het is nu algemeen bekend, dat zy in dezen oorlog slechts lyders zyn;—met de oorzaken en het bestier hebben zy niets te doen. Indien de staatkunde van het Gouvernement dezelve heeft veroorzaakt, zyn de kolonisten zuiver, want *er is geen enkel kolonist in het Gouvernement*; en de Kaffer hoofden zelven hebben niet voorgewend, noch kunnen zy voorwenden, dat een eenige daad van een eenigen kolonist hen tot dezen inval heeft vervoerd.

Indien iets het koloniaal bureau kon overhalen deszelfs beloften te vervullen betrekkelyk den invoer van vertegenwoordigende instellingen, dan zouden de schrikkelykheden van dezen oorlog en deszelfs kosten voor de Britsche Schatkist, waarvoor dezelve met regt aansprakelyk wordt gehouden, zulks gedaan hebben. Maar hoewel men het bureau tot beloften dwingen kan, schynt het buiten de magt van eenige omstandigheden, behalve geweld, of openlyken opstand gelyk in Canada, om hetzelve tot de vervulling derzelve te nopen. De belofte van Ministers was dat eene Constitutie aan de Kaap verleend zoude worden overeenkomstig de gevoelens en wenschen der inwoners; derzelver voltrekking is eene tusschen-in-stelling van vertragingen, uitvlugten, en eindelyk eene bykans openlyke erkentenis dat, sedert de genomineerde Wetgevende Raad mislukt is, het best zyn zal voor het tegenwoordige om Wetgevende en Uitvoerende Magt aan den Gouverneur alleen en zyn Uitvoerenden Raad te verleenen —dat is, dat het masker afgelegd zal worden, en militaire dwingelandy erkend en verklaard in plaats van de gevemsde instelling welke verdwenen is.

Intusschen, en misschien voor een paar dagen langer, hebben de koloniale vrienden alhier te wachten naar het antwoord van Lord Grey op de vragen aan hem gedaan betrekkelyk den tegenwoordigen staat van het Kaapsch Gouvernement, "*tot dat hy een antwoord zal hebben ontvangen van den Gouverneur, op zyne depeches met het eerste stoomschip in December ll. verzonden,*" Men vermoedde dat iets met het laatste stoomschip ontvangen is, maar kon niet vernemen wat het was. Het stoomschip dat nu komen moet zal een einde maken aan alle verdraagzaamheid, en wat er all 'er gedaan kan worden zal dadelyk geschieden.

Gy zult zien uit het debat op de motie van Sir William Molesworth, op den 10de dezer maand, dat de geheele kwestie van kolonien en kolonizatie was schynlyk de aandacht van de bekwaamste mannen in het land boeijen zal, als een van groot belang voor het vereenigd Koningryk in elk opzigt—staatkundig, zedelyk en geldelyk. De uitwerking van Sir Williams aanspraak was hetgeen hy waarschynlyk hoofdzakelyk beoogde, om de aandacht van het Parlement en het land te bepalen by een onderwerp dat nog nimmer naar vereischte is behandeld geworden.

Wy behoeven niet te vreezen voor de uitkomst. De Kaap beantwoord aan elk vereischte van eene kolonie en militaire statie—welke van het Ryks gezag vordert om zelfbestuur te bekomen tot de volste uitgestrektheid, en mede om tegen alle vyanden beschermd te worden door Ryks troepen, tot zulk eene uitgestrektheid als de kolonisten verlangen kunnen. Deze is de gevolgtrekking welke ik maak uit de handelingen van het Lagerhuis gedurende dien nacht, en uit de aanmerkingen welke in al de nieuwsbladen verschenen zyn, en welke nu dagelyks in gesprekken gehoord worden. Aan de Kaap, derhalve, hebt gy niets anders te doen dan vast te houden aan de voorstellen door u gedaan. Laat niets u aanzetten om te wankelen of terug te treden, en maak er staat op, dat gy binnen eenen billyken tyd hebben zult alhetgeen gy gevraagd heb, en mogelyk meer. Ik heb slechts een ding te betreuren, namelyk, dat ministers, door vertragingen en onbeleefdheden jegens de kolonisten, alle aanzien van gunst aan hetgeen zy nu verleenen zullen hebben ontnomen. Maar dit moet onze dankbaarheid niet verminderen jegens onze med onderdanen alhier aan wier invloed, dat is, publiek gevoelen en gezindheid ten onzen voordeele, wy eindelyk de overwinning verschuldigd zullen zyn,—noch moet het ons beletten loyale gevoelens te koesteren jegens onze genadige Vorstin. Het Britsche volk en ook Hare Majesteit hebben bykans even goede reden als wy om de onbekwaamheid van het koloniaal bureau te betreuren. Zy lyden niet in leven en lyf zoo als de kolonisten; maar de laatste Downingstraat Kaffer-oorlog heeft hun twee millioenen gekost, en de kosten van den tegenwoordigen heeft reeds voorloopig de verwachten verzwolgen van veel moeitevolle finantieele hervorming, in de gedaante van een surplus inkomen voor het laatste jaar.—Downingstraat is de gewone vyand van ons allen; en als wederkeerige lyders behooren wy met elkander deernis te hebben en elkander te beminnen; als wederkeerige lyders moeten wy elkander bystaan om dat schadelyk departement—het bureau van den Kolonialen Secretaris—geheel te vernietigen—*Dit is in verschiet.*

Gy zult uit de couranten zien, dat hoewel de hoofd kwestie van de constitutie is ter zyde gesteld tot de ontvangst van Sir Harry Smiths antwoord op de instructien van Graaf Grey, voorbereidende stappen genomen zyn door onze vrienden in het Lagerhuis. De heer Adderley gaf kennis van motie voor eene gekozen commissie om onderzoek te doen naar de beste manier om de betrekkingen tusschen dit land en de Kaffer en andere stammen op de Zuid Afrikaansche grenzen finaal te bepalen. Deze stap verontruste Graaf Grey en het Kantoor, en de weg welke zy insloegen toont wat zy instaat zyn te doen. Lord John Russell, in plaats van den heer Adderley te opponeren, wendde voor zyne motie goedtekeuren, en bood aan de resolutie zelf voortestellen. Daar het doel van den heer Adderley het publiek welzyn alleen ten doel had, gevoelde hy zich verpligt toetestemmen, daar eene commissie over zulk een onderwerp, door den Premier zelf voorgesteld, zeker dadelyk zou worden toegestaan, terwyl het kon worden geweigerd indien door een privaat lid gevorderd, en dit voorzeker, wanneer het voorstel werd tegengestaan door de Ministers. Lord John liet eerst de woorden "finale afdoening" uit, in zyne kennisgeving van motie, en toen, gelyk hy ongetwyfeld voorzag, deden herhaalde voorvallen in de handelingen van het Parlement hetzelve van dag tot dag verschuiven, zonder dat hem oogschynlyk eenige blaam kon worden ten laste gelegd. Sir William Molesworth gaf toen kennis, dat hy als emendatie op het voorstel van Lord John Russell zoude voorstellen. "Dat het de pligt is van het Uitvoerend Bewind om maatregelen te nemen om dit land zoodra mogelyk te ontheffen van alle kosten van oorlogen met de Kaffer en andere stammen op onze Zuid Afrikaansche grenzen."—En de heer Adderley, ten deele overeenstemmende met Sir William dat eene "*Commissie*" de kwestie slechts een paar jaren zouden verschuiven en met een Blauwboek eindigen, gaf kennis, dat hy, als emendatie op Lord John Russells voorstel zoude voordragen. "Dat een adres worden gepresenteerd aan Hare Majesteit, om eene Commissaris aantestellen die onmiddelyk naar Zuid Afrika vertrekken kan, om onderzoek te doen naar de best mogelyke manier, ter finale regeling van de betrekkingen tusschen de Kaap Kolonie en de Kaffer en andere stammen op hare grenzen, by de vergunning aan die kolonie van hare eigene plaatselyke administratie en verdediging."

Dit bragt de zaken tot den 10de. De 10de ging voorby "*zonder eene gelegenheid.*" Op den 11de en 12de begon men te vermoeden dat er niets komen zou van het voorstel van Lord John, en deszelfs tegenwoordige positie is, dat hy afzien zal van zyn regt om zyn eigen voorstel eerst te doen, maar het voordragen zal als eene emendatie op dat van den heer Adderley om een Comissaris, op Dingsdag (morgen). Het moest heden avond geweest zyn, maar "*andere bezigheid*" zal dit beletten, en morgen, zynde de laatste dag voor het adjournement, zal mogelyk ook zyne "*andere bezigheid*" hebben. Met het Stoomschip, derhalve, zal niets verder over dit onderwerp u bereiken, en de Constitutie zal niet zoo veel als gemeld worden tot na Paaschen. Dit is in overeenstemming met de tegenwoordige staatkunde van Ministers, namelyk, om alles te verschuiven dat het land hoopt van deszelfs aloud erkende beginsels te winnen,—wetende dat zy hunne plaatsen verliezen moeten zoodra die hoop verwezenlykt of eindelyk verdwenen is.

Gy zult thans reeds weten dat Dr. Adamson zich alhier bevindt op eene "*sending,*" maar al hetgeen ik er van gehoord heb is slechts dit *dat hy tegen de ingezetenen is*, en voor *het Gouvernement.* Zyn standpunt alhier, het doet my leed dit te moeten melden, is dubbelzinnig en vernederend. Men veronderstelt dat hy eene aanstelling wenscht te bekomen als een soort van Staatkundigen Agent alhier voor de Kaap. Hy gaat voornamelyk om met den broeder van Sir John Wylde en den heer Hawes. Een ander iets heeft juist plaats gevonden, dat de Kaapsche zaak goed gedaan heeft, door de geheimen van onze plaatselyke Lords te spoedig aan het licht te brengen. De Inleidings Artikels van de *Monitor* met verscheidene brieven die in dat blad verschenen zyn, zyn alhier in een groot boek herdrukt, en yverig gratis verspreid onder allen die het willen aannemen. De hoofd inhoud is u bekend, maar er is eene algemeene voorrede klaarblykelyk op het Koloniaal Bureau gebouwd, gedateerd Kaapstad, 1 February, 1851! welke besluit met aantebevelen als het beste middel om de Kaap op het tegenwoordig tydsgewricht te redden, een terugkeer tot den ouden regeringsvorm, welke bestaan heeft voor de daarstelling van den Wetgevenden Raad, en *dat alle magt, wetgevend zoowel als uitvoerend gevestigd behoorde te worden in den Gouverneur en den Uitvoerenden Raad.* Ik wist van den aanvang dat dit in hunne harten was dat het op den bodem lag van al hunne manœvres in den Raad, maar het was noodeloos er melde voor den dag te komen zonder bewys. Dit bewys hebben wy thans en de vrienden der kolonie alhier zyn van oordeel, dat het de zaak grootelyks vereenvoudigd heeft en het geschil eindelyk tot het ware punt gebragt heeft. De vraag is nu, zullen al de wezenlyke en ingewikkelde belangen van de Kaapsche Kolonie en van de stammen op hare grenzen,—leven, vryheid en eigendom gelaten worden in de handen van Sir Harry Smith alleen, of van den heer Montagu, in zynen naam handelende; of, zal er dadelyk een einde worden gemaakt aan deze verschrikkelyke tiranuie, en de ingezetenen behandeld worden als redelyke wezens, natuurlyke regten bezittende, om niet te spreken van de onvervreembare regten als Britsche onderdanen? Dit, gy kunt er staat op maken, is het wezenlyk vraagstuk, thans in Downingstraat onder overweging; en roken er tevens op, dat de vertoogen van de Publieke Gebouwen in de Kaapstad, welke reeds te Downingstraat zyn ontvangen, ten effecte, dat het groote ligchaam der kolonisten, Hollandsch en Engelsch, zoowel als gekleurd, misnoegd en disloyaal zyn, door Lord Grey zal worden te baat genomen en gebruikt met *goeden wil,* tegen alle *inwilligingen "voor het tegenwoordige,"* dat is, zoo lang als de kolonisten zich onder hem buigen zullen. Gy zult een wenk ten dien effecte zien in de aanspraak van den heer Hawes op de motie van Sir W. Molesworth.

Zy zullen zich duidelyker laten hooren wanneer de heer Adderley's motie nopens de Constitutie na het weder byeenkomen van het Parlement wordt te berde gebragt, tenzy men intusschen hier iets doen kan om hen te stemmen, of hen te doen stilstaan. Ik vrees dat de Kafferoorlog door het "bureau" in het geheim niet als een ongemengd kwaad beschouwd wordt, en het "bureau" zou er geen spyt van hebben zoo hierby een opstand in de Kolonie gevoegd werd. Het zou hun instaat stellen hun jongste nederlaag te wreken, en tevens de motie van Sir William Molesworth om eene vermindering van de troepen te beantwoorden. Is het niet beklagenswaardig om mannen die eens zulk een hoog standpunt in de publieke achting bekleedden aan zoodanig wantrouwen te zien blootgesteld? Onze zaak echter hangt niet af van het karakter van Ministers, of van de voorstellingen van partyen aan de Kaap, die even weinig te vertrouwen zyn. Zy is in de handen van het volk zelve, en indien zy standvastig blyven volharden by hunne eischen, zoo, als de zelve in hunne petitien zyn uitgedrukt en in de besluiten van de Municipaliteiten en Weg Collegien zyn vervat, zullen zy zoo zeker eene overwinning behalen als zy het verleden jaar gedaan hebben. Verleden jaar hebben zy belet dat hun land een schuilplaats voor dieven werd gemaakt. Dit jaar moeten zy het bewaren dat het niet in een volkplanting van slaven vervalle.

Ik heb al uwe kostbare mededeelingen tot den 8 February ontvangen. Ik hoop en vertrouw dat reeds de magt der Kaffers gefnuik en de afval van de Hottentotten gestremd is. By de laatste byeenkomst van het Koloniale Hervormings Genootschap werd my gevraagd of de Kaffer oorlog had kunnen verbinderd worden, indien de kolonisten het bestier hunner eigene zaken gehad hadden? Ik antwoordde dat daar de kolonisten den oorlog hadden voorzitgezien, terwyl het Gouvernement dit niet had gedaan, het waarschynlyk was dat zy krachtdadige middelen zouden te baat genomen hebben om denzelven voortekomen hetgeen het Gouvernement niet instaat geweest was te doen. Maar dat ik geloofde dat hadden de kolonisten sedert de laatste tien of vyftien jaren begiftigd geweest met zelfbestuur, zy den tegenwoordigen zoowel als de vorige oorlogen zouden verhinderd hebben.

De gevoelens thans door het Koloniale Hervormings Genootschap gekoesterd, en door de publieke drukpers vooral door de *Times, Morning Chronicle, Daily News, Spectator, Morning Herald,* enz. enz zyn, zoo als gy bemerken zult over het algemeen dezelfde als die welke nu in de kolonie heerschen. Wy moeten kleine verschillen en misslagen verwachten, die naderhand door vollediger en naauwkeuriger opgaven kunnen verholpen worden, zonder dezelve dadelyk in aanmerking te nemen, of het onderwerp van noodelooze geschillen te maken. Gy zult echter verwonderd en aangenaam verrast zyn te vinden hoe vele bekwame publieke schryvers er zyn die met byzonder goed gevolg, de Kaapsche geschiedenis beoefend en zich de byzonderheden van deszelfs tegenwoordigen toestand en omstandigheden hebben eigen gemaakt. Deze grondige kennis van onze aangelegenheden zal in vervolg van tyd onze bescherming zyn, en tevens van zeer groot nut in onze tegenwoordige worsteling.

Met deze Stoomboot zal ik weten of Sir Andries Stockenstrom op weg is, en met de volgende het gelukken of mislukken in Engeland van vertegenwoordigende instellingen voor de Kaap. Aan de Kaap zal de zaak niet mislukken tenzy zoo als Sir Andries van het grensstelsel zegt, "Tenzy despotisme de menschelyke natuur niet alleen veranderen maar ook verlagen kan."

Myne brieven bebelzen weinig in vergelyking met de uwe. Gy geeft my de geschiedenis van het kwaad. Ik bepaal myzelven voornamelyk tot het goed dat hier gedaan is of kan gedaan worden, en voor als nog heeft het kwaad de overhand. Ik heb geen tyd om u een kostbaar blaauwboek te zenden over Canada dat past in het licht is verschenen. Ik heb geen tyd gehad om het door te lezen, maar gy zult uit de *Times* van heden zien, zoo als ik gisteren aan alle kanten gehoord heb, dat alles aan Canada toegestaan is. Waarom? *Omdat zy regtmatige eischen gedaan heeft, en daarby volgehouden heeft*. Maar de maal sluit dadelyk, en ik moet afbreken, u versoekende ens.

JOHN FAIRBAIRN.

Dadelyk na de aankomst van de *Vulcan* werd er een gerucht verspreid, dat depeches ontvangen waren, de onmiddelyke verplaatsing van den Gouvernements Zetel bevelende, tenzy de Gouverneur reden tot het tegendeel zoude zien; en dit gerucht werd bevestigd door het antwoord van den Heer Montagu op den brief van den Heer Eaton. Het blykt nu, dat er geen de minsten grond bestaat voor de beduchtheid der kolonisten, *door geene instructien tot zoodanige verplaatsing naar herwaarts gezonden zyn,* gelyk men ontwaren zal uit het antwoord van Lord John Russell, op de vraag door den Heer Adderley aan hem in het Lagerhuis gedaan.

Het is onmogelyk te bevroeden wat den Heer Secretaris Montagu kon bewogen hebben om een bevestigend antwoord te geven op hetgeen hy weten moest, dat bezyden de waarheid was. De Heer Eaton verlangende te weten of de Gouvernements Zetel zou verplaatst worden, en het ontvangen antwoord was bevestigend. Gelukkig is alle twyfel nu weggeruimd, en zonder thans in verdere byzonderheden te treden, geven my het volgende uittreksel uit het debat in het Lagerhuis op den 31e April:—

GOUVERNEMENT VAN DE KAAP.

De Heer Adderley verlangde van den Edelen Lord aan het Hoofd van het Gouvernement te weten, by afwezigheid van den Kolonialen Secretaris, of eenige instructien waren gezonden aan den Gouverneur van de Kaap over het onderwerp om den Zetel van Gouvernement naar Grahams-stad te verplaatsen, en, of de open gevallen plaatsen in den Wetgevenden Raad reeds waren opgevuld, zoodat men met het maken van de nieuwe constitutie en andere bezigheden der Wetgeving konde voortgaan.

Lord John Russel zeide, dat GEENE INSTRUCTIEN WAREN AFGEZONDEN TEN OPZIGTE VAN DE VERPLAATZING VAN DEN ZETEL VAN GOUVERNEMENT. Wat de tweede vraag aanging, had men instructien gezonden, om de vacatures aan te vullen, maar hy was niet in staat te zeggen of daaromtrent iets was gedaan geworden.—*Morning Chr. 4 April.*

KOLONIALE UITGAVEN.

Het zoude moeijelyk zyn om eene meer geschikte gelegenheid te hebben, dan zich thans voordoet, om het voorstel te overwegen, hetwelk heden door Sir Wm. Molesworth aan het Lagerhuis zal worden gedaan. Eenige weken geleden slechts waren de mededingende finantiers aan het twisten over de verstandigste wyze, om met het surplus te handelen. Het geval wilde, dat de zaak zonder hunne hulp moest beslist worden. Lord Grey, Sir Harry Smith en de Kaffers zyn de *dei ex machinâ* (werktuiglyke goden,) die de zwarigheid hebben opgelost, welke het Parlement heeft in verlegenheid gebragt en den Kanselier van de Exchequer uit zyne zitplaats heeft geligt. Niemand speculeert nu over dit punt. Het surplus zal verdwynen,—wanneer de laatste Kafferoorlog als een voorbeeld kan worden aangenomen—in leugenachtige wagenhuur, in rantsoenen onredelyk aan onze vyanden vermorst, in ammunitie ongeschikt voor de doeleinden, waartoe zy was uitgezonden,—tot verdediging, in het kort, van een nietsbeduidende grens tegen eene roekelooze koste en voor eene ondankbare kolonie. Deze, dit zal men moeten erkennen, is geene zeer aangename oplossing van eene zwarigheid omtrent het verteren van geld.

Hetgeen de zaak erger maakt, is de waarschynlykheid, onder het tegenwoordig stelsel, dat gelykstandige euvels wederom zullen plaats vinden. Het Kaapsch tydsgewricht is slechts eene ontwikkelende opheldering van een wyd verspreid kwaad. In alle kolonies, onder hetzelfde soort van Gouvernement, is er eene gedurige onderhevigheid aan oorlog—en wanneer er oorlog komt, dan is er eene even aanhoudende onderhevigheid aan buitensporigheid. Het is duidelyk, dat men onze kolonisten niet met regt vragen kan, om te betalen voor de ongelukken van administratien waarin zy geene stem hebben. Verder, is het duidelyk, dat, dit wetende, zy eene ligter aanleiding hebben om eene stille verdraagzaamheid in hunne individueele handelingen met de inlandsche stammen uitteoefenen. Eindelyk, wanneer oorlog uitbreekt, dan hebben zy er belang in, om de uitgaven aantemoedigen, liever dan ze te stuiten. Sir W. Molesworth stelt voor, om tot den wortel van al deze euvels te gaan. Hy zoude de kolonisten belasten met de kosten van hunne eigene plaatselyke geschillen, en hy zoude hen het beheer geven over het politiek, waaruit zulke gevolgen voortspruiten. Militaire posten en bandieten statien zyn natuurlyk uitgesloten van de voorwaarden van zyn voorstel.—Daar zy gehouden worden tot de einden van het Ryk, waarover de moeder staat noodwendig alleen oordeelen kan, moet laatstgemelde zich tevreden houden om den last te dragen, benevens het voorregt, van uitsluitelyk gezag. De resolutie dus ziet alleen op Kolonies, eigenlyk zoo genoemd,—op landen, dat is te zeggen, welke wy alleen houden als velden voor emigratie of als markten.

Onze Noord Amerikaansche bezittingen, met uitzondering van Halifax, Quebec,—de West Indie, met uitzondering van de Bermudas, Jamaica en Barbadoes, Australasie, met uitzondering van Van Diemens Land—en de Zuid Afrikaansche Volkplantingen, met uitzondering van de statie van Kaapstad—zouden welligt beschouwd worden te vallen binnen de termen dezer oplossing. Het afgetrokken regt van zoodanige landen op zelf bestuur, in plaatselyke zaken, is reeds door den PREMIER erkend geworden. De vertraging om deze toekenning door behoorlyke maatregelen optevolgen, heeft ons de kosten van een Kaffer-oorlog veroorzaakt.—Laten de beloften van den PREMIER echter eenmaal worden uitgevoerd, en voorzeker zal er geene regtmatige oorzaak zyn, waarom men aan het moederland zoude vragen om eenige militaire of marine kosten te betalen ten behoeve van eenige zoodanige volkplantingen, buiten en behalve hetgeen vereischt zoude worden, om hen tegen aanvallen van geregelde magten te beschermen—of met andere woorden, tegen 's Ryks vyanden. Te gelyker tyd, wanneer zy onze troepen noodig hebben om den vrede binnen hunne eigen grenzen te bewaren, of om woeste stammen ten onder te brengen, zullen zy dezelve kunnen bekomen op dezelfde voorwaarden, als de Oost Indische Maatschappy op dit oogenblik,—namelyk, door daarvoor te betalen. De nieuwe schikking dus, besluit niet noodwendig in zich eene vermindering in het getal onzer troepen, maar dezelve zal groot ndeels ons aandeel verminderen in de kosten van hun onderhoud. De verschrikkelyke ongerymdheid om 8s. 6d. in het pond te betalen voor onzen uitvoer handel naar deze Kolonies, zal dus ten einde gebragt worden: en het moederland zal ten minste een groot voordeel trekken uit hunne groote consumptie van deszelfs goederen.

* * * * * *

De Kaap kan als het toppunt beschouwd worden. Het is waarschynlyk, dat een garnizoen aan onze marine statie van de Kaapstad volkomen toereikend zal zyn om 's Ryks belangen in Zuid Afrika te beschermen. Wy durven echter naauwelyks zeggen, dat men deze begrooting altyd grootelyks is te buiten gegaan, en dat dezelve gedurig toeneemt. Onze troepen aldaar zyn drievoudig toegenomen, en onze militaire kosten vyfvuldig sedert 1832. Wanneer de zaken aldus voortgaan, dan moet dit land besluiten, om onder de Kolonisten ten minsten £600,000 per jaar te besteden—of omtrent 50 pCt. voor het voorregt van hunnen handel!

Hier konden wy ons overzigt besluiten. Het is onmogelyk niet te gevoelen dat de helft dezer kosten zeer verstandig konde worden besnoeid, en dat eene jaarlyksche besparing van ten minsten anderhalf millioen konde worden bewerkt. Uit welk oord, inderdaad, zoude zulk een voorstel tegenstand vinden? De kolonien welke niet reeds stemregt hebben, zullen gretiglyk hunne constitutioneele bevordering koopen tegen den billyken prys van vrede met zichzelven te houden en de grenzen tegen de barbaren te beschermen.—In Engeland schreeuwt men om bezuiniging. Men kan dit op geene betere wyze bedaren dan door maatregelen, welke de beperkingen op kolonialen handel regtstreeks wegruimen en strekken zullen om—door onze volkplantingen te ontheffen van eene vernederende ondergeschikheid aan Downingstraat—dezelve aantrekkelyke velden te maken voor ons volk om te verhuizen. Deze zyn de twee eenigste einden waartoe kolonien, als onderscheiden van militaire en bandieten statien, waard zyn gehouden te worden. Wanneer de Kaffer oorlog deze waarheid doet erkennen, dan zullen wy bekennen dat het surplus ook niet vruchteloos verzwolgen is geworden.—*Morning Chronicle, 10 April.*

LAATSTE GRENS-NIEUWS

De grens-post van gisteren, heeft, als gewoonlyk, geen nieuws van aanbelang gebragt.

De patrouille van Kolonel Mackinnon was teruggekeerd, zonder echter instaat te zyn geweest den vyand tot een gevecht te krygen. Het genomen vee bedraagt 300 stuks.

Eene andere poging was gedaan om de militaire post naar King Williams Town te onderscheppen, maar mislukt door het beleid en de dapperheid der escorte acht man Kaapsche Jagers, onder Korporaal Douglas.

Eene expresse van Fort Hare had tyding gebragt, dat de Kaffers en de opstandige Hottentotten weder in groote magt aan de Katrivier verzameld zyn en dat Fort Armstrong weder door hen bezet was. Elk beschikbare soldaat had last gekregen zich by Generaal Somerset te Kaalhoek te voegen, wiens magt, omtrent 900 man, veel te zwak beschouwd werd, voor de taak welke voorhanden is.

Agentschap te Malmesbury en Burgersdorp.

NARIGT wordt by deze gegeven aan de ingezetenen van bovengemelde Afdeelingen, dat de Heer MICHIEL HAMMAN, woonachtig ten Dorpe Malmesbury en de Heer JOHS. CHRISTOFFEL HOFMEYR, woonachtig te Burgersdorp, benoemd zyn als Agenten voor de "Zuid Afrikaan."

☞ De inteekenaren in de afdeeling Malmesbury, die hunne Couranten op het Dorp ontvangen, kunnen dezelve voortaan by den Heer HAMMAN afhalen.

Kantoor van de "Zuid Afrikaan,"
Kaapstad, 1 Mei 1851.

30 Nieuwe Maan............ 10u 1 m 's namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, 26 MEI 1851.

MEN heeft ons berigt dat de ingezetenen van George op het punt staan eene publieke byeenkomst te beleggen, met het doel om te verzoeken dat de Zetel des Gouvernements naar die localiteit verplaatst moge worden, welke zy als de centraalste positie beschouwen. Andere steden, zoo als Swellendam, Mosselbaai, Uitenhage en Port Elizabeth, zullen waarschynlyk denzelfden weg inslaan, maar daar zy, volgens het gezegde van het Gouvernements orgaan, niet onder "de getrouwen," maar onder de "trouwloozen" behooren—kan het gebeuren dat zy niet zullen slagen. Die eer—ofschoon dan ook maar in verbeelding—is weggelegd voor Grahamsstad!—en *omdat* de mannen die 's volks geld trekken onder den dekmantel van zekere puplieke betrekkingen waartenemen, maar die in wezenlykheid handelen als de handlangers hunner meerderen, dit willen, *moet* Grahamsstad noodwendig den palm der overwinning wegdragen!

Hoe staat de zaak evenwel? Er bestaat geene noodzakelykheid om elk blad der geschiedenis door te loopen ten einde voorbeelden te vinden van de opkomst en den val van Koningryken, want, er bestaat geene overeenkomst—voor zoo veel wy zien kunnen—tusschen Rome en London, Dublin en de Kaapstad, tenzy, wat de twee laatstgemelden betreft, het eene gelykheid zy van onregt, dat door Engeland jegens dezelve gepleegd wordt. Maar, hoe staat de zaak? Zal Engeland door de verandering winnen en zal de kolonie er door bevoordeeeld worden? Zonder dat deze vereischten, welke even noodwendig zyn voor het welzyn van beiden, als de lucht om het leven van den mensch optehouden, volkomen verzekerd worden, moet het duidelyk zyn, dat het voorgesteld ontwerp schipbreuk lyden moet.

Het is niet genoeg te zeggen, dat de Oostelyke Provincie een wol-uitvoerend distrikt is; of dat, omdat Grahams-stad naby de Kaffer-grens gelegen is, de Zetel des Gouvernements daarom van de Kaap moet worden verplaatst. De Westelyke Provincie voert mede wol uit en vele andere dingen meer; en wat het bestier van Britsch Kafferland betreft, wat heeft de kolonie daarmede te doen? Het is een afgescheiden ressorte, welke bestierd behoorde te worden door een Luitenant-Gouverneur, met eene genoegzame militaire magt om de wilden in toom te houden en hen te dwingen nyverige gewoonten aantenemen.—Sedert den laatsten oorlog zyn de aangelegenheden van Kafferland door Kolonel MACKINNON bestuurd geworden tot blykbare voldoening van de Albaniers in het algemeen; en het gevoelen van Sir HARRY is geboekstaafd, dat zy even goed geregeerd kunnen worden door een Gouverneur in de Kaapstad als door een te Grahams-stad woonachtig. Wat kan men meer verlangen?—Het kan dit zyn: laat het Gouvernement de monopolie van buskruid in deszelfs eigen handen nemen;—laten alle wapenen, als in het verdrukte Ierland, geregistreerd worden; laat er een zware boete gelegd worden op diegenen die, om winst te maken, de wilden van de middelen voorzien ter verniefing van hun eigen geslacht; en wy wagen het te zeggen dat, met deze voorzorgen en eene Vertegenwoordigende Wetgeving — er weinig vrees bestaan zal voor het hervatten van eenige vyandelykheden door de inlanders.

Maar de Kaapstad, zegt men, is geene centrale positie; de Souvereeniteit behoort mede in aanmerking te worden genomen. Waar een goed Gouvernement gevestigd is, en ruime discretie verleend wordt aan onderhoorige beambten om naar gelang van omstandigheden te handelen, kan er geen gevaar bestaan, zelfs als hield het Oppergezag deszelfs Zetel by de tegenvoeters. Maar het is door eenen tydgenoot aangetoond dat de Kaapstad de centrale positie *is*. Zy ligt op bykans gelyken afstand van de twee uitersten der Kolonie, en indien men voor de ingezetenen van de Oostelyke Provincie zo gen moet, kan er hoegenaamd geene reden bestaan om die van het Noorden te verwaarloozen, alwaar koophandel en landbouw mede hunne voordeelen opleveren, en talryke wilde stammen binnen de palen van beschaving gebragt worden.

En welk voordeel zal het Gouvernement te huis of de Kolonie trekken uit eene verplaatsing van den zetel? Zal het de kosten van Kaffer-oorlogen besparen? Wy denken niet. Zoo lang als de natie onbeschaafd blyft,—zoo lang als de onbeperkte invoer van krygsbehoeften door de wet wordt toegelaten,—zoo lang zullen er ook gedurige invallen in de Kolonie zyn, of opstand tegen wettig gezag. En dan komt de vraag: wie zal de kosten voor zoodanige verplaatsing betalen—de kosten voor de noodige gebouwen, enz.? Zal Engeland het wagen de belastingen van het Engelsche volk te verspillen tot zulk een einde, enkel om Lord GREY te behagen? Voorzeker niet; noch zullen de Kolonisten zich aan zoo iets onderwerpen, overtuigd als zy zyn, dat de verplaatsing van den Zetel des Gouvernements, slechts die localiteit bevoordeelen kan, werwaarts dezelve verplaats wordt.

Maar, is de Zetel des Gouvernements een vervoerbaar artikel, hetwelk ginds en herwaarts kan worden gedragen op bevel van den Kolonialen Minister? Zyne gevoelens mogen derzelver gewigt hebben in Harer Majesteits Raden, maar zyn dezelve van grooter gewigt dan het geluk, het gemak en de tevredenheid van duizenden van Harer Majesteits getrouwe onderdanen? Indien dit zoo zy, weg dan met de zoo hoog geroemde edelmoedigheid van het Britsche Gouvernement!

Wy herhalen het, en wy doen het met nadruk, dat de beweegreden voor dat "gevoelen," zoo als het bestempeld wordt, naar ons inzien opgesloten ligt in den spyt van den Kolonialen Minister, omdat de Kaapsche Kolonisten hem de nederlaag hebben gegeven. Het Gouvernements orgaan, in de veronderstellende redenen, door hetzelve aangevoerd, staaft die daadzaak buiten allen twyfel, en het moet erkend worden dat het beter bekend is met de redenen dan wy. Tegen zulke wraakzuchtige handelingen, hunnen ondergang in zich sluitende, zyn de Kolonisten verpligt te protesteren. Geen Minister kan worden toegelaten om op zulk eene eigendunkelyke wyze over het lot en de bezittingen der Kolonisten te beschikken, hoe schoonschynend zyn voorwendsel ook moge zyn; en wy vertrouwen derhalve, dat zy elkander zullen bystaan met dezelfde standvastigheid en moed, als zy gedaan hebben in de beruchte bandieten kwestie, welke, terwyl zy de bewondering der wereld tot zich getrokken heeft, hen tevens de woede van Lord GREY op den hals heeft gehaald.

Op ll. Donderdag werd *William Smith* voor den Resident Magistraat in verhoor gebragt, en verwezen om by de volgende Crimineele Zittingen teregt te staan.

Opgeroepen wordende om zyne verklaring afteleggen, deed de gevangene eene opgaaf, waarvan het volgende, naar ons beste geheugen, den inhoud is:—"Ik ben 32 jaren oud, geboren in Ierland, en bakker van beroep. Een zilveren jagthorologie, met een gouden ketting (deze laatste is uit het kantoor van den heer Cauvin gestolen,) heb ik verkocht aan een Jood, met name Jacobs. Ik heb daarop £4 ontvangen als een pand, en zou dezelve terug bekomen, maar heb ze niet gekregen. Hy heeft dezelve nog in zyn bezit, tenzy hy ze verkocht hebbe. Een persoon genaamd Grey heeft my geholpen deze diefstal te plegen en nog een ander op het Kantoor van den Amerikaanschen Consul op de Heerengracht, door buskruid te doen in de yzeren kist om dezelve te doen open barsten. Dit is alhetgeen ik voor het tegenwoordige begeer te zeggen."

Voordat hy deze verklaring deed, zeide de gevangene dat hy zulks doen wilde, niet om zyne eigen misdaad te verschoonen, maar omdat de personen van wie hy spreken wilde, hem met groote ondankbaarheid hadden behandeld.

Grey en Gibbs, die in hechtenis waren genomen sedert de ontkoming van Smith, zyn door den Baron, op last van den Prokureur Generaal, ontslagen geworden, hebbende zy borgtogt gesteld om te compareren en zich te verantwoorden tegen eenige beschuldiging welke tegen hen binnen de eerstvolgende zes maanden moge worden ingebragt.

Een nieuwsblad zal te Graaff-Reinet worden uitgegeven onder den naam van de "Graaff-Reinet Courant." De noodzakelykheid voor zulk een blad is, gelooven wy, reeds lang gevoeld in die ryke afdeeling der Kolonie, maar vooral in deze dagen van verdraaijing.

De maal welke op den 17de van Grahamsstad verzonden is, met brieven van de Kaapstad van den 12de, is door de Kaffers naby Drivers Hill bemagtigd. De escorte ontkwam, maar de maalzakken en drie paarden vielen in handen des vyands.

De Boeren over de *Vaalrivier*, schynen geen grooter vyand te hebben dan de zoogenaamde *Vriend van de Souvereiniteit*. Alle berigten, hoe ongerymd en los dezelve ook zyn mogen, worden door dat blad gretig te baat genomen, om het karakter dier lieden aan de wereld in het afschuwelykste daglicht voortestellen.

Onze Lezers zullen zich herinneren, dat er overvloedige voorbeelden voorhanden zyn, waarin opgaven van dien aard door dat blad *met vertrouwen* a's *waar* medegedeeld, naderhand bewezen zyn bloote verzinsels te zyn geweest.

Een voorbeeld van dien aard is weder voorhanden in het nommer van de *Vriend* van den 12 Mei jl. waarin de Heer BUHRMAN, een Hollander, die sedert eenen geruimen tyd onder de Emigranten woonachtig is geweest, als *volkomen valsch* uitkryt—de aantygingen eenigen tyd geleden jegens de Heeren POTGIETER en PRETORIUS ingebragt.

De mededeeling van den Heer BUHRMAN, aan den Editeur van de *Vriend*, slechts in eenen verkorten vorm verschenen zynde, met belofte, dat het geheel in het aanstaande nommer verschynen zal — zal door ons by derzelver ontvangst worden overgenomen.

Voor het tegenwoordige zy het genoeg het Publiek andermaal de gepastheid, ja de regtvaardigheid voor te houden, om opgaven als die waarover de Heer BUHRMAN zich beklaagt, niet dan met de grootste omzigtigheid te ontvangen, overtuigd als het thans zyn moet, dat er een kwaadaardige geest aan het woelen is om onze verhuisde landgenooten van hunnen goeden naam en faam als beschaafde menschen en christenen te berooven.

Het is opvallend op welk eene onheusche wyze wederleggingen als die van den Heer BUHRMAN, door de *Vriend* worden opgevat. "Wy twyfelen thans *sterk*," zegt hy, "aan de waarheid van de opgaaf" (eerst met *het volkomenste vertrouwen* medegedeeld) "dat POTGIETER kinderen aan de Portugeezen als slaven heeft verkocht, maar wy hebben reden te *gelooven*, dat die waardige man zelve en niet weinige van onze broederen over de Vaal, weinig aarzelen om tot hunne eigene dienst, in de hoedanigheid van slaven, aantewenden de inlandsche kinderen die in hunne handen vallen."

Op deze wyze wordt, zelfs by de stelligste wederlegging, een kwaad gevoelen jegens de Emigranten gaande gehouden, wegens wreedheden welke, in de taal van den Heer BUHRMAN, "vooroordeel of kwaadaardigheid den Emigranten over de Vaal ten laste legt."

Er loopt een gerucht dat de oude Wetgevende Raad weder in het leven zal worden gebragt om deszelfs Zittingen te Grahamsstad te houden. De drie vacaturen zyn, zegt men, reeds aangevuld, door twee leden uit het Oosten en een uit het Westen, welk laatste, met de Uitvoerende Raad, in de *Hermes* naar Algoabaai zal vertrekken, om van daar onder militaire escorte naar Grahamsstad te worden vervoerd. Waarlyk, wy leven in eene eeuw van ongerymdheden, en dwaasheid en trotsering van publiek gevoelen schynen ten toppunt te worden gevoerd.

De *Port Elizabeth Telegraph* van den 15de, stelt de volgende, inderdaad wonderbare redding, te boek:—

De Kotter "Success" kwam alhier op Dingsdag aan, eene aaneenschakeling van stormen en gevaren getrotseerd hebbende, hare redding waaruit, inderdaad wonderbaar is.—Het blykt dat zy van de Buffalo omtrent 3 weken geleden vertrokken is, leeftogt aan boord hebbende voor slechts 3 dagen. Na in eenen verschrikkelyken storm te zyn rond gedreven—gedurende welken zy dikwyls byna op hare zyden was, terwyl hooge zeeën gedurig over haar heen stortten—begon haar leeftogt opteraken. De dertig pond vleesch en vyftig pond beschuit, zynde al de leeftogt welke zy aan boord had, toen zy van de Buffalo vertrok, waren op en niets bleef over dan eenige pinten ryst, welke het scheepsvolk verpligt was te koken met eenige stukken raauwe huiden, (was uit de lading bestond) ten einde het leven optehouden. Niets dan verhongering staarde hen in het aanzigt en de ellende van hunnen toestand werd verder vermeerderd door gebrek aan water—zynde een vat, de grootste hoeveelheid bevattende, over boord gespoeld. In dezen kommervollen toestand en toen ryst en water byna geheel op waren, ontmoetten zy op de hoogte van de Vischrivier een Hollandsch Schip. De stroom het Hollandsch Schip van hen afdryvende te gezwind om door hunnen kleinen bodem achterhaald te worden, liet de Kapitein van de *Success* zyn schuit zakken en trachtte aan boord te komen. Hier wachtte hen weder een ander ongeluk. Terwyl zy roeiden brak een van de twee riemen, de eenigste welke zy bezaten, en zy werden aan de genade der golven overgelaten. Zy riepen het schip toe, en werden toen zy bykans uitgeput waren, gelukkig opgemerkt, en de vreemdeling nam hen aan boord; zynde de manschappen zoo uitgeput, dat men verpligt was hen op te hyschen. De Kapitein van de *Success* Hollandsch verstaande, maakte zyne behoefte en zynen toestand aan den Hollander bekend, die hem en zyne gezellen met de grootste vriendelykheid behandelde—hen met een vat water en een voorraad provisie voorziende. De *Success* zette hare reis vervolgens voort en kwam veilig in deze haven aan. Haar mast en boegspriet zyn beide beschadigd en zy was 400 of 500 mylen uit hare koers gedreven.

Originele Correspondentie.

Aan den Editeur van de Zuid-Afrikaan, *tot narigt van den Editeur van de* Observer.

Mynheer,—Toen ik de aanmerkingen las van den Schryver, zich noemende "Een Stem van Koeberg," meende ik, dat hy byzonder bekend was met de begaafdheden van den jeugdigen Editeur van de "Observer," daar hy hem den lof toezwaaide van wel, en beter dan hy, bekend te zyn met de geschiedenis, hem uitnoodigende om aantetoonen, dat in eenige *Hollandsche* Kerk de Godsdienst plegtigheden in het *Engelsch* worden uitgeoefend. Maar hoe vind ik my nu te leur gesteld! Instede van dit te doen, legt hy zyne onkunde in de geschiedenis aan den dag—tenzy hy die van Engeland beter kent dan van zyn geboorteland,—gelyk wel meer het geval is, maar een verstandig man zwygt van hetgeen hy niet weet—door te zeggen, dat het openbaar prediken in de Fransche taal verboden was door het tyranniek Hollandsch Gouvernement, zonder dit te bewyzen, maar zich alleen beroepende op de nietige uitvlugt, "*soo als men zegt*," het geen echter noodzakelyk was, om den schyn te vermyden, dat het een hersenschimmig denkbeeld van hem was, en even zoo roekeloos als menige andere uitdrukking in de "Observer." Daar ik niet in de geschiedenis bedreven ben, zoo tart ik hem uit, om zyn gezegde te bewyzen, alsmede dat het Fransch ooit de *dagelyksche* taal in de Kolonie is geweest. Hy zorge maar, dat hem, zoo als de oude vrouw van het Noorden deed, niet een stoel maar iets anders naar het hoofd worde geworpen, of dat hy zelf niet met het hoofd tegen den muur loopt.

Als een der afstammelingen van de Fransche vlugtelingen heb ik my de moeite gegeven, om te onderzoeken, of *ik* eenig bewys konde vinden voor het gezegde van den Editeur van de *Observer*, juist omdat ik zoo iets nooit had gehoord of gelezen, en niemand der oudste inwoners van Stellenbosch zich de plaats kan herinneren, waar onze voorouders *in het geheim* plagten te vergaderen; en het gevolg van dit onderzoek komt hierop neder. Dat het een hersenschimmig denkbeeld is, dat dit niet konde hebben plaats gevonden, daar Gouvernements wege—tiranniek en dwaas Hollandsch Gouvernement!!!—in het jaar 1724 opzettelyk ten dienste van de Fransche vlugtelingen een *Voorlezer* in de Fransche taal was aangesteld. Ook vind ik, op goed gezag, dat de eerste Fransche Kerkeraad in 1690 te Drakenstein was aangesteld, en de eerste Hollandsche Kerkeraad in 1664, in de Kaapstad. Ook dien ik den heer Editeur van de *Observer* te melden, dat het Fransche Gouvernement met het herwaarts komen der vlugtelingen niets te doen had, maar dat dit alleen is geschied door de menschlievendheid der Hollanders, en het Fransche Gouvernement hen dus niets ontbouden, of op het gebruiken van de Fransche taal aandringen konde. Zal "Eene Stem van Koeberg," zich maar om de twee jaren laten hooren? Voorwaar, dan stelt de schryver geen innig belang in zyn vriend, die meerdere teregtwyzing noodig heeft.

Een Afstammeling van de Fransche Vlugtelingen.

Myn Heer!—Met genoegen heb ik gezien, dat de Eerw. Heeren Haddy en Shaw, de beleediging door den Heer Renton, die pas een blaauwe Maandag in de Kolonie is, aan hunne gezindte aangedaan, niet stilzwyzend hebben laten voorbygaan, even zoo hoop ik, dat een of ander van van de Leeraars van de Hollandsche Kerk niet gedogen zal, dat de Heer Renton hen, als een voorbeeld van gedrag en *beginsels* voorhoudt, het gedrag en de beginsels van Dr. Van der Kemp, en dat men hem deswegens, de noodige inlichting zal verschaffen uit de levenswyze van dien man. Als een leek van die Kerk wil ik hier alleen aan den Heer Renton vertellen dat hy zich beter bekend had behooren te maken met de Hollandsche Kerken, alvorens dezelve te berispen; ik schryf dit niet aan moedwil toe, maar aan onbedachtzaamheid en vooroordeel. Hy zegt niet wanneer hy hier is aangekomen, maar dat hy in Augustus 1850 uit Engeland is vertrokken; dus moet hy, volgens de gewone berekening, in November alhier zyn aangekomen. Heeft hy dus de gelegenheid gehad om een juist oordeel te vellen?—Maar wat is van zyne *wezenlyke* zending geworden? Daar spreekt hy niets van.

EEN AANSCHOUWER.

GRENS-AANGELEGENHEDEN.

Uittreksel uit een brief ged. Elykamp 10 Mei 1851:—

DINGSDAG, 13 Mei.—"De Kaffers trekken met hun vee uit de Amatola naar de Chumie. Er is eene groote magt aan de Gwalie omtrent zeven mylen van ons: wy verwachten alle oogenblikken een gevecht met hen. Kapt. Sutton kwam gisteren in ons kamp, om ons daarvan te verwittigen, en zeide ons op onze hoede te zyn, maar ik denk, dat de koude hen uitdryft, want de Chumie en Amatola zyn met sneeuw bedekt. Zy zullen zeer blyde zyn, om stil te leggen. Ik geloof, dat zy ons niet zullen vermoeijelyken, wanneer wy hen stil laten. De winter is streng begonnen. Wy hebben twee sneeuw stormen en vier regenachtige nachten gehad."

Het volgende werd gepubliceerd in een Extra van heden:—

De Post welke gisteren van het Hoofdkwatier is aangekomen, brengt geen narigt omtrent de bewegingen der troepen, behalve dat eene groote patrouille uit was in of naar de Amatola. Men had het schieten uit grof geschut gehoord in de rigting van de marschlinie, maar de uitslag is niet bekend. Private brieven melden dat Seyolo zeer vermoeid is van den oorlog, en dat zyn volk beweert, dat Umlangeni een droom heeft gehad, hierop neerkomende, dat het niet noodig is, dat Seyolo langer vyandelykheden voortzet Men denkt algemeen dat wanneer de Kaffers meer soldaten zien landen van het "vuurschip", de voorspellingen van den Profeet vreedzamer zullen zyn.

Het weder op de kust is zeer stormachtig en koud geweest. De *Dee* met de detachementen militairen heeft alleen seinen kunnen wisselen met de kust, en was uiteindelyk verpligt wegens het guur weder, om het anker te ligten, en naar Algoa Baai te stevenen, van waar zy echter spoedig naar hare ankerplaats te Oost London is teruggekeerd,—alhoewel wy in het duistere gelaten zyn, of de troepen op den dag onzer laatste narigten werkelyk geland waren."

Van Fort Hare hebben wy brieven tot den 10 dezer, waaruit wy vernemen, dat Majoor Generaal Somerset op patrouille was in Blinkwater, maar hoe hy geslaagd is, hebben wy niet vernomen. Intusschen waren de losse aanvallen van den vyand, Kaffers en Hottentotten rondom Fort Hare, aanhoudend en stoutmoedig. Eenige nachten voor den gemelden datum, omsingelden zy de gebouwen, "de Residentie" genoemd, het eigendom van Kapt. Stretch, maar nu bewoond door den heer James Attwell, en deden een moordadigen aanval op hem en zyn gezin. Zy openden een vuur op de gebouwen, gedurende welke eene vrouwelyke bediende zwaar gewond werd in beide armen, zoodat het noodig was om een afte zetten: Zy staken ook de buitengebouwen in brand, waarin alstoen zich verscheiden personen bevonden, maar die gelukkig den verschrikkelyken dood ontkwamen, waarmede zy bedreigd werden. De heer Attwell verdedigde zich en zyn gezin, zoo goed hy konde, en eindelyk gelukte het hem den vyand tegen te houden, tot dat eenige hulp werd gezonden door Kol. Yarborough van het Fort, omtrent een halve myl van daar. De vernielde buitengebouwen waren uitgestrekt, en bevatteden eene groote hoeveelheid goederen in gereedschap, enz. alle welke verbrand zyn. Men vreest dat brandstichting zich in dit kwartier zal uitbreiden, tenzy het land meer gepatrouilleerd worde, en de stroopers, welke die plaats verontrusten, geheel worden uitgeroeid.

In het berigt voor ons wordt gezegd, dat een aanval is gedaan door de vereenigde magt van Hottentotten en Kaffers op het vee der Fingoes, maar dat deze werden verslagen met verlies van zeven Hottentotten en eenige Kaffers. Zeven geweren werden door de zegevierende Fingoes aangebragt.

Tien of Twaalf paarden zyn gestolen geworden van de plaats van den heer John Carlisle, naby Grahamsstad, binnen de laatste weinige dagen.

Behalve bovenstaande hebben wy andere berigten, aanmerkingen behelzende omtrent de *schynbare* slaperigheid in het handelen met den vyand op dit byzonder gedeelte der Grens. Men zegt dat de vyandige Hottentotten en Kaffers drie posities hebben binnen een zeer korten afstand van Fort Hare, en byna binnen het gezigt van hetzelve—en nogtans, wegens eenige onverklaarbare reden, wordt geene poging aangewend om hen te doen verhuizen, niettegenstaande gedurige uitvallen door den vyand worden gedaan op het omliggende land, en kostbaar vee gedurig wordt weggenomen—dikwyls binnen een geweerschot van de post.

Wy kunnen verder melden, dat wy een brief hebben, ged. den 8 dezer, van de N. O. of Tambookie Grens, een gelykstandig beklag behelzende, zoo als uit het volgende uittreksel blykt:—

"De zaken alhier zyn in een zeer droevigen toestand. Er zyn slechts omtrent 700 alhier om de geheele grens te man beschermen, omtrent 70 mylen lang, en deze bestaan meest uit Kama's volk en Fingoes. De Tambookies worden dagelyks brutaler. Zy hebben onlangs *met goed gevolg* verscheiden kleine lagers aangevallen, en de Boeren spreken nu in ernst, *om geheel en al van de Grens wegtetrekken*: zy doen dit inderdaad reeds. Gy zult weten, welke uitwerking dit op de Kaffers zal hebben.

Wy hooren, dat Kol. Mackinnon en Majoor Generaal Somerset rond marcheren met *patrouilles* bestaande uit 2000 en 3000 man. Wy denken dat wy er wel at zouden zyn, wanneer wy maar zoo vele *honderden* konden uitzenden, en nogtans twyfel ik niet of wy hebben even verschrikkelyke vyanden in den omtrek. Wy hebben al de de Tambookies—waaronder Mapassa—de Amagalekas; zeer groote getallen van Gaika's en Slambies en eene groote menigte rebellen Hottentotten digt op onze Grens; en ik houde my overtuigd, dat wanneer Majoor Generaal Somerset, of iemand anders, niet *zeer spoedig* met eene groote magt hierheen komt, de gevolgen *zeer ernstig* zullen zyn. De Kaffers alhier zyn juist bezig om hun graan intezamelen, hetgeen de reden is, dat zy nu in menigte uitkomen. Gy moet weten, dat er geene posten in dit gedeelte van Kafferland zyn, even als in Britsch Kaffraria, om den vyand te kwellen en te beletten om in de kolonie te vallen. Gy moet u ook herinneren, dat het grootste gedeelte van het vee van het lage land is weggezonden geworden,—en een groot gedeelte daarvan is naar deze streken gezonden, in de hoop van eene veilige schuilplaats te hebben. De Kaffers hebben dit uitgevonden; en de algemeene loop is nu in die rigting; en daar naauwelyks iets de Kaffers beletten kon, zoo slegen zy zeer goed. Als de Majoor Generaal maar voor een 14 dagen hier wilde komen met 3000 man, dan zoude hy eene groote dienst doen, door de geheele verwoesting van de Cradock, Albert en N. Victoria distrikten voortekomen; hetgeen ik zeker ben, dat weldra zal gebeuren, wanneer geen algemeene aanval in dit gedeelte van Kafferland gedaan worde. Gaikas, Slambies, enz. vereenigen zich nu in de Kei, naby de Thomasrivier, en omstreeks Windvogelberg, en kunnen gemakkelyk van hier bereikt worden:—3000 man behalve die welke hier gemonsterd kunnen worden, zouden voldoende zyn, om dit werk goed te verrigten. Kreli was onlangs in persoon tegenwoordig by het gevecht aan de Imvani (Stormkaal.)

WOENSDAG.—Narigt is heden morgen aangekomen van een aanval gisteren avond door Kaffers op een party boeren gedaan, op hunnen weg van Bathurst naar deze plaats. Drie of vier wagens reisden in gezelschap, en den top van Elands Kloof bereikende, omtrent zeven mylen van de stad, besloten zy dien nacht aldaar overteblyven. Zy hadden dus hunne ossen ontspannen, welke naby de wagens graasden, onder het opzigt van een paar jongens, die als leiders gebruikt werden, en waren bezig zich te ververschen, toen de Kaffers op hen schoten. Het was een schoone avond en helder maanlicht, en dus grepen de boeren dadelyk hunne geweren en vervolgden de stroopers; maar, niettegenstaande alle pogingen, gelukte het hen om 27 ossen wegtevoeren—juist nu een zwaar verlies, terwyl trekvee zoo schaarsch is, en het jaargety ongunstig is voor die welke overgebleven zyn. Deze party zag drie Kaffers het mielie veld van den heer Forrester vernielen, een van welke gevangen werd genomen, maar kort daarna willende ontkomen, werd hy doodgeschoten. Hy werd herkend als onlangs in dienst te zyn geweest van den heer H. Purden, en van Commandant Currie, van Neder Albanie. Het gezelschap met deze wagens bestond uit de heeren P. Hobbs, Allen, Buckley, Selby en eenige andere. Wy vernemen ook, dat de plaats van den heer Mitchley, aan Grobbelaars Kloof (het eigendom van Kapt. Rubidge) op Zondag nacht door den vyand in den brand gestoken is geworden, en nu niets als een zwarte massa van puinhoopen vertoont.... Heden avond werd door den heer Wm Finnaughty berigt, dat vyf wagens met hooi beladen, op de plaats Brakrivier, omtrent vyf mylen Z W van Grahams Stad, waren vernield geworden. Het blykt, dat deze wagens, even als de vorige, op weg herwaarts waren, maar onbedachtzaam waren ontspannen naby de plaats van den heer Howse—eene gevaarlyke plaats wegens de nabyheid van veelvuldige kloven, welke oploopen naar dit punt van het Kowie Bosch. De heer Finnaughty was alstoen op de plaats, en zegt, dat tegen het vallen van den avond, de party was verontrust geworden door het gekraak van geweerschoten, en weldra ontdekte, dat de vyand hun vee had aangevallen. De vyand had zich in het eerst willen wegmaken met een kudde vee, behoorende aan den heer Hannay en andere, maar hierin werden de Kaffers teleur gesteld; alsmede in het wegdryven der ossen, tot de wagens behoorende, in een van welke Mevrouw C. Rhodes zich bevond, op haren weg herwaarts van haren broeder te Barville Park, maar zy ontkwam gelukkig naar een nabygelegen boerenwoning, door den heer Dredge bewoond. Terwyl de boeren bezig waren hun vee te verzekeren, gelukte het eene party van den vyand om de wagens in brand te steken, alle welke, benevens derzelver vrachten (voornamelyk hooi) tot asch verbrand werden. De Commandant liet een party Fingoes uittrekken, die Mevrouw Rhodes en eene andere vrouw, benevens vier kinderen, veilig in Grahamsstad bragt. De stroopers namen ook omtrent dertig stuks vee, behoorende aan den heer Amos—een vlytig en verdienstelyk mensch met eene groote familie, woonachtig naby Grahamsstad.

DONDERDAG.—Heden morgen vernamen wy, dat behalve bovenstaande verliezen, twee of drie boerenhuizen, binnen 10 mylen ten W. van de stad, gedurende de laatste twee dagen verbrand en verwoest zyn.

VRYDAG, 16 MEI.—De expresse, heden van het Hoofdkwartier aangekomen, brengt Majoor Wilmot's verslag van zyne laatste patrouille in de Amatola bergen, en ook eene "Generale Order" door Zyne Excellentie den Opperbevelhebber op hetzelfde onderwerp.

Kolonel Mackinnon's patrouille was op den 14 nog niet aan het Hoofdkwartier teruggekeerd, maar werd binnen een paar dagen verwacht.

De manschappen voor de verschillende Regimenten alhier in dienst, welke van de Tafelbaai in de *Dee* zyn aangekomen, marcheerden op den 13 dezer van Oost London naar King Williams Town. Zy hebben, zegt men, een goed voorkomen, en vooral de manschappen van het 91ste Regt. alle welke, zoo als men zegt, levendig en actief zyn, en wel geschikt voor het voorhanden zynde werk.

Het volgende uittreksel uit een brief voor ons bevat eenige verdere punten van narigt:—

"14 MEI.—Twee schuiten sloegen om, toen ik te Oost London was, op den 8, en Kapitein Thompson van de *Iris* schooner, en een kajuitsjongen verdronken. De *Dee* kwam op den 10 aldaar aan met 250 man (detachementen van het 91ste, 73ste, 45ste en 6de Regt.) en 46 ligtingen. Ook kwamen 10 burgers met hunne paarden uit de Westelyke distrikten.—Alle kwamen alhier (te King Williams Town) aan op gisteren avond. De wagentrein werd op den weg herwaarts aangevallen. Een wagen was een paar mylen van de andere, daar de ossen afgemat waren, en kruide langzaam voort met eene dekking van een officier en 40 man van de Riversdale Ligting,—wanneer, omtrent 7 uren p.m. naby Fort Murray, de Kaffers op hen schoten. Acht schoten werden gedaan, de laatste van welke een der ligtingen trof.—De kogel trof hem juist onder de holte van den arm—en hy leefde geene twee uren daarna. De arme man werd den volgenden morgen te Fort Murray begraven. Hy was de laatste man van de party. Het vuur der schurken werd dadelyk met warmte beantwoord, en Kapitein Blanckley van het 6de Regt. het fort commanderende, het schieten hoorende, kwam dadelyk ter hulp met omtrent 20 ruiters, juist toen de gewonde in de wagen gelegd werd. Zy doorkruisten het bosch maar zagen niemand."

De *Singapore*, welke de bovengemelde detachementen naar de Kaap heeft gebragt, passeerde Oost London, digt onder de wal, op den 11, op reis naar Indie.

Van een individu, onlangs van de N. O. Grens aangekomen, hebben wy eenig verder narigt van Majoor-Generaal Somerset's bewegingen. Hy zegt, dat hy hem gebivouakkeerd vond naby de ruinen van Blinkwater Post, maar dat hy naar Post Retief stond te vertrekken, in welks nabyheid men zeide, dat zich eene groote magt van den vyand bevond. De patrouille was aan zeer guur weder blootgesteld geweest, al de hooge landen waren met sneeuw bedekt, en de magt had weinig kamp toerusting. Men zeide dat de omliggende kloof vol was met rebellen Hottentotten en Kaffers, en onze berigter had vernomen dat de Majoor-Generaal om meer veldstukken had gezonden, om hen met meer gevolg uit de moeijelyke kloven te dryven. Men dacht op de plaats, dat onze troepen hunne handen vol zouden hebben met den vyand, wiens groote overmaat in getal, naauwkeurige plaatselyke kennis en woeste hebbelykheden zyne gebrekkige wapens en gemis van artillerie zouden aanvullen. Onze berigter voegt er by, dat volgens het voorkomen der vuren, hy reden heeft te vreezen, dat het werk van brandstichting in Winterberg weder heeft aangevangen, en dat, indien niet spoedig gestuit, het kwaad en het verlies aan eigendom groot zullen zyn.

Heden morgen kwam Assistent Commissaris De Smidt te Grahamsstad aan, belast met specie tot een bedragen van £10,000, behalve andere Gouvernements benoodigheden. Er was alles te zamen een trein van 20 wagens, met eene escorte van omtrent 150 der ligtingen van Port Elizabeth onder bevel van Kapitein R. Ayliff. Eene party van omtrent 9 Kaffers zag men naby Grahams-stad, maar zoodra eenige der escorte voor den dag traden, verdwenen zy.

Een brief van Winterberg, ged 3 Mei, meldt:—

"Heden morgen met het aanbreken van den dag vielen de Kaffers eene party Fingoes omtrent 6 mylen van ons kamp aan. Dit hoorende, vertrokken wy, maar vonden by onze aankomst, dat de vyand was verdreven geworden;—wy zetteden hem na, doodden twee, wondden twee andere en namen 5 paarden. De Heer James Ayliff, de Britsche Superintendent, is bezig om een kamp te formeren, omtrent 12 mylen van de Zendelings Statie."

DAPPERE VERDRYVING VAN KAFFERS NABY FARMERFIELD.

ZATURDAG.—Heden morgen is een brief aangekomen, inhoudende een verslag van een zeer dapper en welgeslaagd gevecht met eene party stroopende Kaffers, op den grooten weg van de Kowie Mond. Het blykt, dat negen wagens, behoorende aan het volk van Farmerfield, naar de Kowie waren gegaan, om negotie goederen, met de *Laura* aangebragt, van daar naar Grahams-stad te brengen. Op hunnen weg herwaarts, in den avond van den 15 dezer werden deze wagens door eene party Kaffers bedreigd, tot dat, toen zy den heuvel afdaalden, het blykbaar werd, dat de vyand de voortreis wilde betwisten. De manschappen, daarmede belast, maakten zich dadelyk gereed tot eene dappere verdeediging. Nadat de wagens digt by elkander waren getrokken, werden de koppen der voorste ossen aan elkander gebonden, en alle voorzorg werd genomen, om den vyand te ontvangen,—terwyl twee van de party naar Farmerfield werden afgezonden om hulp. Den moed van deze party ziende, vergenoegde de vyand zich in het eerst met op een afstand te schieten, maar ziende, dat zulks geene uitwerking had, kwam hy nader, maar de party stond onbeweeglyk, en ontving hem met een gestadig vuur, waardoor men zegt, dat drie zwaar, zoo niet doodelyk, gewond werden. De vyand trok eindelyk af zonder buit, of eenig ander gevolg, dan het wonden van twee of drie ossen, en een groot aantal schoten (200 werden geteld) door de wagens te doen, en in eenige der pakagies. Zestig man werden dadelyk van Farmerfield gezonden, en stonden gereed de stroopers optezoeken, en de plaats te zuiveren, welke hen onlangs tot eene schuilplaats is geworden.

King William's Town, 10 Mei, 1851.

Aan den Editeur van de "Colonist."

Mynheer!—Geen berigt in uw blad gezien hebbende van den jongsten aanval der Kaffers op een convooi wagens van Oost London komende, meen ik dat uwe lezers er belang in zullen stellen. Op den 29 April vertrok een convooi wagens van hier naar Oost London, om provisien te vervoeren; zy waren onder bevel van Lt. van der Riet, en 40 van het 2de Europesche Corps. Deze wagens gingen veilig door, en by derzelver terugkeer aan deze zyde van Fort Grey, een bosch voorby gaande, werd eene ronde op de wagens gelost; een os werd gedood en vele kogels bleven in de wagens zitten. De Kaffers liepen storm, en eenigen hunner kwamen werkelyk in de wagens; maar zoodanig was de ontvangst welke zy van den heer Van der Riet en zyne dapperen kregen, dat zy zich wegpakten zonder os of eigendom te bemagtigen. De plotselinge tyding van den aanval (in het gebied van een vriendschappelyk opperhoofd) was zoo onverwachts, dat de wilden op de party waren voordat de escorte hare banen konde overhalen; maar zy verdwenen even snel als zy gekomen waren. Geen ongeval heeft aan onzen kant plaats gehad.

NEMO.

King William's Town, 14 Mei 1851.

Majoor Wilmots patrouille van 1180 man keerde gisteren avond terug, na vyf dagen uitgeweest te zyn. Zy hebben het naburig land gezuiverd. Op Zondag kwamen zy by de patrouille van Kol. Mackinnon, die onder geleide van het opperhoofd Toise naar de Kei gegaan is. De patrouille van den Majoor zag omtrent 3000 stuks vee, maar daar de Kaffers hetzelve in het bosch dreven, oordeelde men het niet raadzaam hen te vervolgen! daar men geene ruitery had. Wat zullen de Albanische Rangers hierop zeggen? dat 1180 goed gewapende lieden het onraadzaam oordeelen vee in het bosch te volgen, en dat bosch geen zeer groote. Indien wy wachten tot dat het vee door de Kaffers op de vlakten wordt gelaten, dan kunnen wy rekenen op een eewigdurenden oorlog.

Omtrent 50 stuks beesten die het bosch niet bereikten, werden genomen. Er was geen ongeval aan onzen kant, en een Kaffer werd doodgeschoten. De Kommandant maakte halt op de hoogte, terwyl het vee vreedzaam graasde in de vlakte, en de voorhoede bleef aldaar ander half uur, en in den morgen zag men het vee weder, maar dacht dat het te ver was voor voetvolk. Indien deze de stoffe zy waarvan onze Bevelhebbers gemaakt zyn, dan goeden dag overwinning!

Vyf er ongelukkig uitziende Hottentottinnen kwamen heden aan van Sandilli's kamp. Een derzelve is de dochter van David Laverlot (de kapellaan van Sandilli.) Zy waren schynbaar in eenen staat van verhongering, en moesten stokken gebruiken om haar in het wandelen te ondersteunen. Het is niet uitgelekt welk nieuws zy gebragt hebben. Hoe zeer neerslagtig voorkomen moet de wyfelaars ontmoedigen, daar de dienst van koningin Victoria als nog beter is dan die van koning Sandilli.

De laatste regens en koude hebben groote verwoesting aangerigt onder het Vee door het Commissariaat gebezigd; 120 dooden liggen tusschen Fort Grey en Fort Murray.

De Gouverneur is bezig twee compagnies Scherpschutters te formeren uit de ontslagen Scherpschutters onder de Europische ligtingen. De heer Taylor, gewezen Kwartiermeester, wordt genoemd als de Kommandant. Wanneer de zes maanden verstreken zyn, waarvoor de ligtingen gehuurd zyn, is de Gouverneur voornemens hen naar huis te laten gaan, daar zy de kosten niet waard zyn. Ik heb u gezegd dat Kol. McKinnon in de rigting van de Kei gegaan is. Toise heeft zoodanig narigt gegeven als ons in het bezit van eene menigte vee zal stellen. Hy is met de patrouille gegaan, en wy hopen dat de looze Kaffer de arme kerels op geen wilde ganzen jagt geleidt. De Gouverneur is onlangs bezig geweest fraaije zadels en paarden aan verscheidene opperhoofden te geven.—*Nemo.*

AGENCY AT

Malmesbury and Burghersdorp,

NOTICE is hereby given to the Inhabitants of the above Divisions, that Mr. MICHIEL HANMAN residing in the Village of Malmesbury, and Mr. JOHANNES CHRISTOFFEL HOFMEYR, residing at Burghersdorp, have been appointed Agents to the *Zuid Afrikaan*.

Office of the *Zuid Afrikaan*,
Cape Town, May 1, 1851.

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MAY 26, 1851.

WE have been told that the inhabitants of George Town are about to convene a public meeting, for the purpose of petitioning Her Majesty that the seat of government may be removed to that locality, which they deem the most central position.—Other towns—such as Swellendam, Mossel Bay, Uitenhage, Port Elizabeth, &c., will perhaps adopt similar petitions, but as they are, in the words of the government organ, not amongst the "faithful," but the "faithless,"—success may not chance to fall to their share;—that honor is reserved—although it may only be in imagination—for Graham's Town! And because the men who pocket the people's money under the mask of performing certain public duties, but who in reality act as the tools of their superiors, so desire it,—Graham's Town *must* of necessity carry away the palm of victory!

How does the case stand, however? There is no necessity to turn over every leaf of history to find examples of the rise and fall of empires, for the purpose of establishing their position, for there is no analogy, as far as we can see, between either Rome or London, Dublin or Cape Town; unless it be, as regards the two last named, a similarity of wrongs perpetrated by England on both. But how does the case stand? Will England profit by the change? and will it benefit the Colony? Without these desiderata, which are as essential to the wellbeing of both as is the air to sustain life in the human body, being fully secured, it must be quite plain that the proposed scheme must needs suffer shipwreck.

It is not enough to say, that the Eastern Province is a wool-exporting district, or that, because Graham's Town is situated near the Kafir frontier, therefore the seat of Government ought to be removed from Cape Town! The Western Province also exports wool and many other things to boot and as regards the government of British Kaffraria, what has the colony to do with that? It is a distinct dependency, which should be governed by a Lt. Governor with a distinct Council, and a sufficient military force to check the savages and compel them to adopt habits of industry. Since the last war, the affairs of Kaffraria were conducted by Colonel MACKINNON, to the avowed satisfaction of the Albanians generally: and Sir HARRY SMITH'S opinion is on record that they can be as efficiently ruled by a Governor in Cape Town as one residing at Graham's Town. What else then can be wanting? It may be this: let the Government take into their own hands the monopoly of gunpowder;—let all the fire arms be registered, as in oppressed Ireland;—let there be a severe penalty enacted against those who, for the sake of lucre, place means in the hands of the savages for the destruction of their own kindred, and we venture to predict that with these precautions and a representative legislature, there will be little fear for the recurrence of any hostile proceedings on the part of the natives.

But Cape Town, it as alleged, is not a central position,—there is also the Sovereignty to be looked to. Where there is a good Government established, and ample discretion given to subordinate officers to act as circumstances require, there can be no danger, even if the Supreme Government were to hold its seat at the antipodes. But it has been shown by a contemporary that Cape Town is *the* central position. It is almost equi-distant from both extremities of the Colony, and if the inhabitants of the Eastern extremity are to be looked after, there can be no earthly reason to neglect those of the Northern, where also commerce and agriculture are yielding their returns and numerous clans of natives are being brought within the pale of civilization.

And what advantage will accrue to the Home Government or the Colony from a removal of the seat of Government? Will it cause a saving of expenditure for Kafir wars? We apprehend not. So long as the nation remains uncivilized,—so long as an unlimited importation of the munitions of war is sanctioned by law,—so long also will there be continual inroads into the Colony, or rebellion against lawful authority. And then comes the question: who is to pay the costs of such removal—the charges for the necessary buildings and so forth? Will England be prepared to waste the taxes of the English people for such a purpose merely to please Lord GREY? We apprehend not; nor will the Colonists submit to such a thing,—convinced as they must be that a removal of the seat of Government can only benefit the locality to which it is translated.

But is the seat of government a portable article, which is to be carried to and fro at the mere bidding of the Colonial Minister? His opinions may have their weight in Her Majesty's Councils, but are they to outweigh, the happiness, comfort and contentment of thousands of her Majesty's loyal subjects? Are his opinions to outweigh their rights? If so, then away with all that boasted liberality of the British Government.

But, we say again, and do so with emphasis, that the motive for this "opinion," as it is termed, appears to us to lay in the spite of the Colonial Minister at the reverse which he met with at the hands of the Cape Colonists. The Government organ, in the suppositious reasons which it puts forth, establishes the fact beyond the shadow of a doubt, and we give it credit for knowing more of those reasons than we do. Against such spiteful proceedings,—proceedings involving their ruin, the colonists are bound to protest. No Minister can be allowed to deal summarily with the fate and fortunes of the colonists, however plausible be his pretext, and we therefore trust that they will stand by each other in the present emergency with the same firmness as they did in the famous convict business, which, whilst it has excited the admiration of the world, has at the same time called down upon them the wrath of EARL GREY.

On Thursday last William Smith was examined before the Resident Magistrate, and fully committed to take his trial at the next Criminal Sessions.

On being called upon for his declaration, the prisoner made a statement, of which, as far as our memory serves us, the following is the purport: "I am 32 years of age, was born in Ireland and am a baker by trade. One silver lever watch, with a gold chain attached (the latter stolen from Mr. Cauvin's office) I sold to a man named Jacobs, a Jew. I received £4 on them, as a pledge, and was to receive them back again, but I never did. He has got them now in his possession, unless he has sold them. A man of the name of Grey assisted me to perpetrate this robbery and another at the American Consul's Office in the Heerengracht, by putting gunpowder in the safe to burst it open. That is all I wish to say at present."

Before making this declaration, the prisoner said that he wished to do so, not to extenuate his own crime, but because the parties to whom he was about to allude, had behaved towards him with great ingratitude.

Grey and Gibbs who had been taken into custody since the escape of Smith, were discharged by the Baron, by order of the Attorney General, they having entered into recognizances to appear and answer any charge that may be brought against them during the next six months.

A newspaper is about to be published at Graaff-Reinet, to be called the "Graaff-Reinet Courant." The necessity for such an organ has long, we believe, been felt in that wealthy section of the Colony, and more particularly so in these days of misrepresentation.

The mail which left Graham's Town on the 17th, containing the letters from Cape Town of the 12th, was captured by the Kafirs near Drivers Hill. The escort escaped, but the Mail bags and three horses fell into the hands of the enemy.

It would seem that the emigrants beyond the *Vaal River* have no greater enemy than the so-called *Friend of the Sovereignty*. All accounts,—no matter how absurd or vague they be,—are eagarly seized by that paper to represent the character of those people to the world in the most contemptible light.

Our readers will remember that manifold instances are available in which statements of such a nature, communicated by that paper with *confidence* as *true*, subsequently turned out to be mere inventions.

An example of similar description is again furnished by the *Friend* of the 12th instant, in which Mr. Buhrman, a Dutchman, who has been resident amongst the emigrants for a considerable period, denounces as *entirely false* the charges some time ago made against Messrs. Potgieter and Pretorius.

The letter of Mr. Buhrman to the editor of the *Friend*, having only appeared in an abridged form, with a promise that the whole will appear in the next number, will be transferred to our columns as soon as it shall have been received. For the present it will suffice once more to warn the public of the propriety, nay, the justice, to receive such accounts as the one of which Mr. Buhrman complains, with the greatest caution, convinced as they must now be that a malicious feeling is at work in order to deprive our expatriated countrymen of their fair fame and reputation as civilized men and christians.

It is striking in what an unfair manner contradictions like those of Mr. Buhrman, are taken up by the *Friend*. "We now *much* doubt," says he, "the truth of the statement," (at first communicated with the *fullest confidence*) "that Potgieter had sold children as slaves to the Portuguese, but have reason to *believe* that worthy himself, and not a few of our Trans Vaal brethren besides, have little hesitation in appropriating to their own service, in the capacity of slaves, the native children which fall into their hands."

Thus, even with the most positive contradiction, a hostile feeling towards the Emigrants is kept alive, regarding cruelties which, in the language of Mr. Buhrman, prejudice or malice lays to the charge of the Trans Vaal Emigrants.

A report is rife that the old Legislative Council will be resuscitated to hold its sittings in Graham's Town. The three vacancies, it is said, are already filled up by two members from the East and one from the West, the latter of whom, together with the Executive Council, will leave in the *Hermes* for Algoa Bay, from whence they will proceed to Graham's Town under military escort. Verily! the age we live in appears to be one of absurdities, and folly and defiance of public opinion seem to be carried to the highest pitch.

The *Port Elizabeth Telegraph* of the 15th inst. records the following really providential escape:—

The "Success," cutter, arrived here on Tuesday, having encountered a accession of gales and perils from the midst of which her escape is almost miraculous. It appears that she left the Buffalo River about three weeks ago, having on board provisions for only three days. After having been driven about in a most furious gale—being several times nearly on her beam-ends, and with heavy seas constantly washing over her, her provisions began to run short. The thirty pounds of meat and fifty pounds of bread, which were all the provisions she had on leaving the Buffalo, were completely exhausted, and nothing remained but a few panicans of rice, which the crew were compelled to boil up with pieces of raw hide, (of which the cargo was composed), in order to sustain life. Nothing but starvation stared them in the face, and the miseries of their situation were further aggravated by the want of water—a cask containing the greater portion of their stock of water having been washed overboard. In this melancholy position, and when reduced to the last measure of rice and water, they fell in with a Dutch vessel, while off the Fish River. The current bearing the large ship away from them too swiftly to be overtaken by their light craft, the Skipper of the "Success" hoisted over his small boat, and endeavoured to pull on board.—Here, again, another misfortune awaited them. While pulling, one of the only two oars they possessed, broke; and they were left at the mercy of the waves. They hailed the ship, and fortunately, when nearly exhausted, they were seen, and the stranger took them on board; the men in the boat being so exhausted that they were hoisted up the side. The Skipper of the "Success" understanding Dutch, made his wants, and his situation known to the stranger, who received him and his crew with the utmost kindness—giving them a cask of water and a supply of bread. After this the "Success" continued her course, and fortunately arrived safe in this bay. Her mast and bowsprit, we hear, are both damaged, and she was driven from 400 to 500 miles out of her course. Her crew, of course, bear evidence of their long and cruel sufferings. Altogether, the escape of this little boat, of only ten tons burthen, is a most extraordinary circumstance, when we consider the furious tempest she encountered; which at one time laid on her beamends—the sea filling her main sail; and from this perilous situation she was only saved by the bursting of the sail, which enabled her to right herself. The escape from starvation is hardly less extraordinary, when we consider that the "Success" had only provisions for three days and was out twenty.

Original Correspondence.

SIR,—I have seen with much satisfaction that the Revd. Messrs. Heddy and Shaw have not allowed the insult offered to their community by Mr. Renton, who is but a few days in the colony, to pass by unheeded; and it will afford me similar satisfaction to find that some one of the Ministers of the Dutch Reformed Church will not allow Mr. Renton to hold forth to them—as an example of conduct and *principles*—the conduct and principles of Dr. Van der Kemp, and that he will be supplied by them with the necessary elucidations from the life of that individual.

As a lay member of that church, I only desire here to tell Mr. Renton, that he should have made himself better acquainted with the Dutch Churches, before censuring them. I do not attribute this to wilfulness, but to inconsiderateness and prejudice which he condemns in others. He does not state when he arrived here, but that he left England in August 1850; according to common calculation, therefore, he could not have arrived before November. Has he consequently had an opportunity to form a just opinion? But what has become of his *actual* mission? Of that he says nothing.

AN OBSERVER.

To the Editor of the *Zuid Afrikaan* for the information of the Editor of the *Observer*.

SIR,—When I read the remarks of your correspondent calling himself "A voice from Koeberg," I imagined that he was intimately acquainted with the acquirements of the youthful Editor of the *Observer*, as he gave him credit for being well, and better than he, acquainted with history, inviting him to show that in any *Dutch* church the services were performed in *English*. But how disappointed did I find myself! Instead of doing this, he evinces his ignorance of history—unless he is more versed in that of England than of his native country, which is not unfrequently the case,—but a sensible man is mute upon what he does not know—by saying, that public preaching in the French language was prohibited by the tyrannical Dutch Government, without establishing the fact, merely resorting to the unavailing excuse of "*as it is said*," which, however, was necessary to avoid the appearance that it was his own chimerical notion, and as reckless as many other expressions in the *Observer*. As I am no adept in history, I challenge him to prove his assertion; as also that French was ever the *every day* language in the Colony. Let him only take care that, like the old woman of the North, not a chair, but something else be thrown to his head; or that he does not run with his head against the wall. As one of the descendants of the French refugees, I have taken the trouble to inquire whether *I* could find any proof for the assertion of the Editor of the *Observer*, merely because I had never read or heard of such a thing, and none of the oldest inhabitants of Stellenbosch can remember the place where our ancestors were accustomed to assemble *secretly*; and the result of my inquiry amounts to this: That it is a visionary idea; that this could not have taken place, as in the year 1724 a *Church Clerk* to read in French was expressly appointed by the tyrannical and foolish Dutch Government!!? for the service of the French refugees. I also found, upon good authority, that the first French vestry was appointed at Drakenstein in 1690, and the first Dutch vestry in 1664 in Cape Town. I should likewise state for the information of the Editor of the *Observer*, that the French government had nothing to do with the removal of the refugees to this colony, which was effected solely by the philanthropy of the Dutch, and that the French government could not therefore withhold anything from them, or insist upon the use of the French language.

Will the "Voice from Koeberg" only make himself heard biennially? Verily, in such a case he cannot be interested in his friend, who requires correction more frequently.

A DESCENDANT OF THE FRENCH REFUGEES.

FRONTIER AFFAIRS.

(*From the "G. T. Journal," May* 17.)

TUESDAY.—Extract of a letter, dated

Ely Camp, 10th May, 1851.

The Kafirs are moving out of the Amatola into the Chumie with their cattle. There is a large body on the Gwalie within seven miles of us;—we are in a hourly expectation of a brush with them. Colonel Sutton came to our camp yesterday to inform us of it, and told us to be on the look out, but I think their object for coming out is the cold, for the Chumie and Amatola are covered with snow. They will be very glad to lie still. I think they will not trouble us unless we do them. The winter has set in very severe. We have had two snow storms and four rainy nights.

The following was published in an extra this day:—"The Post which came in yesterday from Head Quarters, King William's Town, does not afford any information of the movement of the troops, save that a large patrol was out in or towards the Amatola. The discharge of cannon had been heard in the direction of the line of march, but the result is not known. Private letters say that Seyolo is very tired of the war, and that his people aver, that Umlangeni has had a dream, to the effect that it is not needful any longer for Seyolo to continue hostilities. It is generally thought, that when the Kafirs see more soldiers landed from the "fire Ship," the prophet's predictions will be still more pacific.

The weather on the coast had been extremely boisterous, and very cold. "The "Dee" with the detachments of military was only able to communicate with the shore by signal; and ultimately was obliged, from the severity of the weather, to slip and run round to A'goa Bay, whence she, however, soon returned to her mooring at East London—though we are left in doubt as to whether the troops were at the date of the last advices actually landed.

From Fort Hare we have communications up to the 10th instant, from which we learn that Major General Somerset was on patrol in the Blink Water, but with what results we have not heard. In the meantime, the desultory attacks of the enemy, Kafirs and Hottentots, around Fort Hare, were frequent and daring. A few nights prior to the date stated, they surrounded the buildings called "The Residency," the property of Captain Stretch, but now in the occupation of Mr James Attwell, and made a murderous attack upon him and his family. They opened a fire upon the premises, during which, a female servant was wounded so severely in both arms, as to make it necessary to have one amputated. They also set fire to the outbuildings, in which were several persons at the time, but who fortunately escaped the horrible death with which they were threatened. Mr. Attwell defended himself and his family as he best could, and fortunately succeeded in repelling the enemy until some succour was sent by Colonel Yarborough from the Fort, about half a mile distant. The Fort Adjutant and 20 Fingoes arrived, and the assailants retired. The outbuildings destroyed were extensive, and contained a good deal of property in tools, farming implements, &c., all of which perished in the flames. It is feared that incendiarism will spread in this quarter, unless the country be more frequently patrolled, and the marauders who infest that locality are energetically rooted out.

It is stated in the account before us that an attack had been made by a united force of Kafirs and Hottentots on the Fingoe cattle, but that these were repulsed with the loss of seven Hottentots and also some Kafirs. Seven guns were brought in by the victorious Fingoes.

Ten or twelve horses have been taken from the farm of Mr. John Carlisle, close to Graham's Town, within the last few days.

Besides the foregoing, we have other accounts remarking upon the *apparent* apathy in dealing with the enemy at this particular part of the boundary. It is stated that the hostile Kafirs and Hottentots occupy three positions within a very short distance of Fort Hare, and almost within sight of it—and yet, from some very unaccountable cause, no effort has been made to dislodge them, notwithstanding that continual incursions are made by the foe into the surrounding country, and valuable cattle successfully carried off—frequently from within gun-shot of the post.

We may remark further that we have a communication dated 8th instant, from the N. E. or Tambookie Frontier, containing a similar murmur, as will be seen by the following extract:—

Affairs are in a very sad state up here. There are only about 700 men to protect the whole of this frontier, about 70 miles in length—and these consist principally of Kamas' people and Fingoes. The Tambookies are becoming every day more daring. They have lately successfully attacked several small lagers; and the Boers are now seriously talking of trekking off altogether from the Frontier,—indeed they are already doing so. You will know what effect such a step would have on the minds of the Kafirs.

We hear of Col. Mackinnon and Major General Somerset marching about with patrols, consisting of 2000 to 3000 men. We think ourselves well off if we can get as many hundreds to send on; and yet I doubt not but we have as formidable foes in our vicinity. We have the whole of the Tambookies—including Mapassa—the Amagalekas; vast numbers of Gaikas and H'lambies, and a great many rebel Hottentots close upon our Frontier; and I feel satisfied that if Major General Somerset, or some one else, does not come here very soon with a large force, the consequence will be most serious. The Kafirs up here are just busy reaping their corn, which is the cause of their coming out just now in large numbers. You must remember that there are no posts in this part of Kafirland, like there are in British Kaffraria, to harass and prevent the enemy from rushing into the Colony. You will also remember that most of the stock has been removed from the lower country,—and a great deal of it has been sent up into these parts in hopes of finding a place of safety. The Kafirs have found this out; and the general rush is now in this direction; and as there is scarcely anything to oppose to the Kafirs they are but too successful. If the Major General would only come up here with 3000 men, for one short fortnight he would do a great service, by preventing the total devastation of the Cradock, Albert, and N. Victoria Districts; which I feel certain will soon take place, if some general attack be not made on this part of Kafirland. Gaikas, H'lambies, &c. are now concentrating in the Kie, near the Thomas River; and about the Wind ogelberg, and might easily be reached from hence; 3000 men, besides what could be mustered up here, would be quite enough to do the job well. Krell was present in person at the fight at the Imvani (Storm Kraal) the other day.

WEDNESDAY.—Information has come in this morning of an attack last night by Kafirs on a party of farmers, on their way from Bathurst to this place. Three or four wagons were travelling in company, and on reaching the top of Eiland's Kloof, about seven miles from town, the parties resolved to remain there for the night. They had accordingly outspanned their oxen, which were grazing near the wagons, under charge of one or two of the boys employed as leaders, and were about taking some refreshment when the Kafirs fired upon them. The evening was fine, and clear moonlight, and hence the farmers soon seized their guns and followed the marauders; but still, in spite of every exertion, they contrived to get off with 27 oxen—a very severe loss just now, when draught cattle are scarce, and the season is bad for such as have been hitherto preserved. Three Kafirs were seen by this party ravaging the Indian corn field of Mr. Forrester, one of whom was captured, but on endeavouring shortly afterwards to escape, was shot. He was identified as having been lately in the service of Mr. H. Pardon and of Commandant Currie, of Lower Albany. The party with these wagons consisted of Messrs. P. Hobbs, Allen, Buckley, Selby and some others. We learn also, that the premises of Mitchley, at Grobler's Kloof (the property of Capt Rubidge) were fired by the enemy on Sunday night, and presents now nothing save a blackened mass of ruins. . . . . This evening intelligence was brought into town by Mr. Willim Finnaughty, of five wagons, loaded with oat hay having been destroyed by Kafirs on the farm Braak River, about five miles S. W. of Graham's Town. It seems that these wagons, like the former, were on their way to this place, but had been incautiously outspanned near the farm of Mr. Howse—a dangerous locality from the proximity of numerous kloofs, which branch up towards this point from the Kowie Bush. Mr. Finnaughty was on the spot at the time, and states, that towards the close of the day, the party was startled by the report of musketry and speedily discovered that an attack was made on the cattle by the enemy. An attempt was made in the first instance to get off with a herd of cattle, belonging to Mr. Hanway and others, but in this the Kafirs were foiled, as also in driving off the oxen belonging to the wagons, in one of which was Mrs. C. Rhodes, on her way hither from her brother's at Barville Park, but she fortunately escaped to an adjacent farmhouse, occupied by Mr. Dredge. In the meantime, while the farmers were endeavouring to secure their cattle, a party of the enemy succeeded in firing the wagons, the whole of which, together with their loads (chiefly oat hay) were reduced to ashes. The Commandant ordered out a party of Fingoes, who escorted Mrs. Rhodes and another female, together with four children, in safety to Graham's Town. The marauders also took off a drove of about thirty cattle belonging to Mr. Amos—an industrious deserving man, with a large family, residing in the vicinity of Graham's Town.

THURSDAY.—We learn this morning, that besides the losses sustained as abovementioned, two or three farm houses, within ten miles W. of town, have been fired and destroyed during the past two days.

LATEST INTELLIGENCE FROM HEAD QUARTERS.

FRIDAY, MAY 16.—The express which came in this morning from Head-Quarters, brings Major Wilmot's account of his recent patrol in the Amatola mountains, and also a "General Order" by His Excellency the Commander-in-Chief upon the same subject. Colonel Mackinnon's patrol had not returned to Head-Quarters at the date of the advices (14th inst.), but was expected to be back in a day or two.

The drafts for the several Regiments serving on this command, which came round from Table Bay in the *Dee*, marched into King William's Town from East London on the 13th instant. Their appearance is highly spoken of, and especially the men of the 91st, all of whom are said to be young and active, and well suited to the work before them.

The following extract from a letter before us, contains some additional points of information:—

14th May.—Two boats were capsized while I was at East London on the 8th, and Capt. Thompson of the *Iris* schooner and a cabin boy were drowned. The *Dee* came came in there on the 10th with 250 men (drafts from the 91st, 73rd, 45th, and 6th Regts., and 46 Levies. 10 Mounted Burghers from the Western Districts also came. The whole got into here (King William's Town) last evening. The wagon train was attacked on its way up. One wagon was a couple of miles behind the others, the oxen being knocked up, and was creeping along slowly with a rear guard of an officer and 40 men of the Riversdale Levy—when about 7 a. m., near Fort Murray, the Kafirs fired on them. Eight shots were fired the last of which shot one of the levies. The ball struck him just under the arm pit—and he did not survive two hours. The poor fellow was buried at Fort Murray the next morning. He was the very last man of the party. The fire of the rascals was instantly returned with interest, and Capt. Blanckley, 6th Regt, commanding at Fort Murray, hearing the firing came to our assistance with about 20 mounted men just as the wounded man was being lifted into the wagon. They scoured the bush, but saw nothing.

The *Singapore*, which conveyed the drafts above mentioned to the Cape, passed East London close in shore on the 11th, *en route* for India.

From an individual who has just come down from the N. E. boundary, we have some further information of Major General Somerset's movements. He states, he found him bivouacking near the ruins of the Blinkwater Post, but that he was about to move up towards Post Retief, in which neighbourhood there was said to be a large force of the enemy. The patrol had been exposed to extremely inclement weather, the whole of the uplands being covered with snow, and the force having very little equipage. It was said that the surrounding kloofs were full of Rebel Hottentots and Kafirs, and it was understood by our informant that some additional field pieces had been sent for by the Major General, to enable him the more effectually to route them out of these difficult fastnesses. It was thought on the spot, that our troops would have full employment found them by the enemy, whose great preponderance in numbers, exact local knowledge, and wild habits, would make up for his defective weapons and want of artillery. Our informant adds, that from appearances of fires, he has reason to fear that the work of incendiarism has been recommenced in the Winterberg, and that, unless speedily checked, the mischief and loss of property will be very great.

This morning Assistant-Commissary De Smidt arrived in Graham's Town, in charge of specie to the amount of £10,000, besides other government stores. There was altogether a train of 20 wagons, with an escort of about 150 levies, from Port Elizabeth, under the command of Capt. R Ayliff. A party of some nine Kafirs was seen near Graham's Town, but on some of the escort turning out they quickly disappeared.

A letter from the Wittebergen, dated May 3, states:—

This morning at daylight the Kafirs attacked a party of Fingoes about 6 miles from our camp. On hearing it we started off, but found on arrival that the enemy had been driven off, and only came in for the chase, in which we killed two, wounded two more, and captured five horses. Mr. James Ayliff, the British Superintendant, is forming a camp about 12 miles from the mission station.

GALLANT REPULSE OF KAFIRS NEAR FARMERFIELD.

SATURDAY.—A communication has come in this morning, containing an account of a very gallant and successful affair with a party of marauding Kafirs, on the public road from the Kowie mouth. It appears that nine wagons, belonging to the people of Farmerfield, had gone to the Kowie for the purpose of conveying merchandize (which had arrived by the *Lara*) from thence to Graham's Town. On their way hither, on the evening of the 15th instant, these wagons were threatened by a party of Kafirs, until, as they descended a hill, it was evident that the enemy designed to dispute their further progress. The men in charge of them at once made preparation for stout defence. Drawing the wagons close, the heads of the front oxen were then tied together, and every precaution made to receive the enemy—two of the party being dispatched to Farmerfield for assistance. Seeing the steadiness of this party, the enemy contented himself at first with firing long shots, but finding these ineffectual, drew nearer, but the party stood firm to their charge, and received the assailants with a steady fire, by which it is said three of them were severely, if not mortally wounded. The enemy eventually withdrew without booty, or any other result save wounding two or three oxen, and putting a good many shots (200 having been counted) through the wagons, and into some of the packages. Sixty men were speedily sent from Farmerfield, and were about to proceed in quest of the marauders, and scour the locality which has lately been infested.

King William's Town, May 10, 1851.

To the Editor of the "Colonist,"

Sir,—Not having seen in your paper any account of the recent attack of the Kafirs on the convoy of wagons coming from East London, I think your readers will be interested in having it. On the 29th of April, a convoy of three wagons left here for East London, to convey provisions; they were under charge of Lieut. Van der Riet, and forty of the 2nd European Corps. These wagons got safe, and on their return this side of Fort Grey, passing by a bush, a volley was fired into the wagons, killing one of the oxen, many of the bullets lodging in the wagons, a rush was made by the Kafirs some of them getting absolutely into the wagons; but such was the reception they got from Mr. Van der Riet and his gallant fellows, that they scampered off without being able to seize either oxen or property. The sudden news of the attack (in a friendly Chiefs territory was so unexpected) that the savages were upon the party before the escort could get their guns cocked, but they decamped as quickly as they came. No accident occurred on our side.

NEMO.

King William's Town, May 14, 1851.

To the Editor of the "*Colonist*:"

SIR,—Major Wilmot's patrol of 1,180 men returned yesterday evening after being five days out. They scoured the country around by the end of the Pirie forest, through Hungman's bush, and by the Cabousie. On Sunday they came up with Colonel Mackinnon's patrol (who have gone under the guidance of the Chief Toise, towards the Kei.) The Major's patrol saw about 3,000 head of cattle but as the Kafirs drove them into the bush, they did not think it *prudent* to pursue them! as they had no Cavalry. What will the Albany Rangers say to this? that 1,180 well armed men, consider it imprudent, to follow cattle into the bush and that bush not a very dense one. If we wait until the Kafirs leave the cattle on the plains for us, then we may calculate on an everlasting war.

About 50 head of cattle were captured, that did not get into the bush. There was no casualty on our side, and one Kafir was shot. The Commanding Officer halted on the hill, while the cattle were quietly grazing on the plain, and the advanced guard stopped there one hour and a half; all the time the Fingoes were out of sight; and then the Levies were sent after the cattle, these stopt all night near the bush, and in the morning the cattle were again seen, but thought to be too far off for infantry. If this is the stuff our Commanders are made of, then good bye to victory!

Several drafts of young soldiers, fine looking men, arrived yesterday. I was glad to see Major Pinkney of the 73rd, who we know to be a gallant officer, and no mistake. Among the arrivals, Captain Wellesley has come, said to be nephew to the illustrious Duke. Surely the 73rd are lucky in having a lot of good officers, and they deserve it. We were glad to see 65 of the Marines among the number; the jollies are welcome every where.

Five unfortunate looking Hottentot women came in to day from Sandilli's camp. One of them was David Levelot's daughter, (Sandilli's Chaplain). They were seemingly in a state of starvation, and had to use sticks to assist them walking. It has not transpired what news they bring. Their very and appearance must dishearten the waverers, as Queen Victoria's service is better yet than that of King Sandilli.

The late rains and cold has carried great havoc among the oxen employed by the Commissariat; 124 lay dead between Fort Grey and Fort Murray. This last convoy of wagons was fired upon, and one man of the Riversdale Levy was shot.

The Governor is forming two companies of Rifles out of the discharged Rifles among the European Levies. Mr. Taylor, late Quarter-master, is spoken of as the Commanding Officer. When the six months expire that the Levies were engaged for, it is the intention of the Government to let them go home as they are not worth the expense. I told you in the former part of this scrawl, that Colonel Mackinnon has gone in the direction of the Kei. Toise is said to have given such information as will put us in possession of great lots of cattle. He is gone with the patrol, and we hope that the wily Kafir is not leading the poor men a wild goose chase. If he had old Sir Thomas Ricton, he would hang him if he played us false. The Governor has been giving beautiful saddles and horses to several Chiefs lately.

NEMO.

It is expected that the Colonel, (Mackinnon), will not be back until the latter part of the week.

A post had been established at a place called the Goola heights. This is half-way between Fort Murray and East London, and about fifteen miles from either places by the post road. Sir Harry has called it Post Pato.—a compliment which old Pato will, no doubt, know how duly to appreciate. We would wager six-pence, the old fellow puts out his tongue at the honour. It is, however, cheap.

ARRIVAL OF THE "BOSPHORUS."

The mail steamer *Bosphorus* arrived here yesterday morning, having completed the passage from England in 40 days. She brings papers to the 14th April, but no political news of importance.

The following letter from Mr. Fairbairn to the Secretary to the Cape Town Municipality, communicates the chief particulars of proceedings and opinions in connexion with the Cape case, and will no doubt be perused with intense interest:—

London, April 14, 1851.

My dear Sir,—We are looking with intense anxiety for the "Steamer," our latest intelligence from the Cape being only to the 10th of February, a critical moment in this most lamentable war, in their sufferings and dangers arising out of which, the Colonists may be assured that they have the profound sympathy of the British people and of the World. It is universally known now, and universally admitted, that in this War they are only sufferers; with the causes and management of it they have no concern. If the policy of the Government caused it, the Colonists are clear; for *there is not a single Colonist in the Government*; and the Kafir Chiefs themselves have not alleged, nor can they allege, that any one act of any one Colonist has excited them to this outbreak.

If anything could induce the Colonial Office to redeem its pledges respecting the introduction of Representative Institutions, the horrors of this war, and its cost to the British Treasury, for which it is justly held responsible, would have done so. But though the office can be forced into making promises, it seems beyond the power of any circumstances, short of brute violence, or open rebellion as in Canada, to bring it to the fulfilment of them. The promise of Ministers was that a Constitution should be granted to the Cape in accordance with the opinions and wishes of the inhabitants; their performance is an interposition of delays, excuses, and at last all but an open avowal that since the nominated Legislative Council has failed, it will be best for the present to grant Legislative as well as Executive power, wholly to the Governor and Executive Council—that is, that the mask shall be dropt, and a Military Despotism avowed and proclaimed in place of the hypocritical institution which has vanished.

In the mean time, and probably for a day or two longer, the friends of the Colony here, have waited for Lord Grey's reply to the questions put to him respecting the present state of the Cape Government "*until he should receive an answer from the Governor to his Despatches sent by the first steamer in December last.*" It was suspected that something was received by the last steamer, but what it was could not be ascertained. The steamer now due will put an end to all forbearance, and whatever can be done here will be done at once.

You will see by the Debate on Sir William Molesworth's motion, on the 10th of this month, that the whole question of Colonies and Colonization is likely to occupy the attention of the ablest men in the Country as one of deep interest to the United Kingdom in every point of view, political, moral, and pecuniary. The effect of Sir William's Speech has been what perhaps he chiefly intended, to arrest and direct attention both in Parliament and in the Country, to a subject which has never yet been dealt with as its vast importance deserves. We need have no fear of the result. The Cape answers to every condition of a Colony and Military Station, which requires the Imperial Power to grant it self-government to the fullest extent, and also to protect it against all enemies, to as great an extent, by imperial troops, as the Colonists themselves could desire. This is the inference which I draw from the whole of that night's proceedings in the House of Commons, and from the remarks which have appeared in all the papers, and which are now daily heard in conversation. At the Cape therefore, you have nothing to do but to stick to the propositions you have made. Let nothing induce you to waver or draw back, and rely upon it, in no unreasonable length of time, you will have substantially all you have asked, and probably more.

I have only one thing to regret, namely, that Ministers by delays, and discourtesies towards the Colonists, have taken away all the grace of whatever concessions are now to be made. But this should not lessen our gratitude towards our fellow subjects here, to whose influence, that is, to public opinion and sentiment in our favor, we shall be finally indebted for victory, or prevent us from cherishing loyal feelings towards our gracious Queen. The British people and her Majesty also, have nearly as much reason as we have, to lament the inaptitude of the Colonial Office. They do not suffer in life and limb as the Colonists do; but the last Downing street Kafir war, cost them two millions, and the charge for the present one has already by anticipation swallowed up the fruits of much laborious financial reform in the shape of a surplus revenue for last year. Downing street is the common enemy of us all, and as mutual sufferers we ought to sympathize with and love one another; as mutual sufferers also, we ought to assist one another in extinguishing that most pernicious department, the Colonial Secretary's Office, altogether. *This is in prospect.*

You will see by the papers, that though the main question of the Constitution was suffered to wait the reply of Sir Harry Smith to Lord Grey's instructions, &c., some preparatory movements were made by our friends in the House of Commons. Mr. Adderley gave notice of a motion for a select committee to inquire into the best definitive settlement of the relations between this country and the Kafir and other tribes on the South African Frontier. This move alarmed Lord Grey and the Office, and the course they took shows what they are capable of doing. Lord John Russell, instead of opposing Mr. Adderley, professed to approve of his motion, and offered to adopt and move the resolution himself. Mr. Adderley's object being purely a public one, he felt it to be his duty to consent, as a committee on such a subject, when moved by the Premier himself, would certainly be granted at once, while it might be refused if demanded by a private member, and certainly so if opposed by ministers in the present state of the house. But see what has followed. Lord John first left out the words "*definitive settlement*" in his notice of motion, and then, as he no doubt foresaw, repeated incidents in the proceedings of Parliament, put it off from day to day, without any apparent blame being attributable to him. Sir William Molesworth then gave notice that he would move as an amendment to Lord John Russell's motion, "That it is the duty of the Executive Government to take steps to relieve this country as speedily as possible of any expense on account of wars with the Kafir and other tribes on our South African Frontier." And Mr. Adderley, partly agreeing with Sir William that a *Committee* would merely hang up the question for a couple of years, and end in a Blue Book, gave notice, to move, as an amendment to Lord John Russell's motion, "That an humble address be presented to Her Majesty, to appoint a commissioner, who may immediately proceed to South Africa, to inquire into the best possible definitive adjustment of the relations between the Cape Colony and the Kafir and other tribes about its Frontier, upon the concession to that Colony of its own local administration and defence."

This brought things down to the 10th. The 10th passed *without an opportunity*. On the 11th and 12th it began to be suspected, that Lord John's motion was likely to drop, and its present position is, that he will forego his right to propose his own motion first, but he will move it as an amendment on Mr. Adderley's motion for a Commissioner on Tuesday, (To-morrow) It should have been to-night, but "*other business*" will prevent that, and to-morrow, being the last day before adjourning for the Easter holidays, will also probably have "*other business*" or a count out! By the Steamer, therefore, nothing further will reach you on this subject, and the "Constitution" will not be so much as mentioned till after Easter. This is in accordance with the present policy of Ministers, which is to *put off* everything which the country hopes to gain from their anciently professed principles, knowing that they must lose their places as soon as those hopes are fulfilled, or finally dissipated.

You will have discovered by this time that Dr. Adamson is here on a *Mission*, but all that I have heard of it or him is only this, that *he is against the inhabitants and for the Government*. His position here, I regret to say for his own sake, is considered equivocal and degrading. It is supposed that he wishes to obtain an appointment as a sort of Colonial Political Agent here for the Cape. His intercourse is chiefly with Sir John Wylde's brother and Mr Hawes

Another thing has just occurred which has done good to the Cape cause, by letting out the secrets of our local Lords too soon. The leading articles of the *Monitor*, with various letters which appeared in that paper, have been reprinted here in a large volume, by Ridgway, and industriously distributed gratuitously to all who will accept of it. The main contents you know, but there is a general preface, evidently of Colonial Office manufacture, dated Cape Town, 1st February 1851, which concludes with recommending, as the best means of saving the Cape at the present juncture, a return to the old form of government before the institution of the Legislative Council, and that *all power, Legislative as well as Executive, should be lodged in the Governor and Executive Council.* I knew that this was in their hearts from the first, that it was at the bottom of all their manœuvering in the Council, but it was useless to denounce it without proof. This proof we now have, and the friends of the colonists here consider that it has simplified the case greatly, and brought the contest at last to its true issue. The question now is, shall all the vital and complicated affairs of the Cape Colony and of the Tribes on its Frontier—life, liberty and property, be left in the hands of Sir H. Smith alone, or to Mr. Montagu, acting in his name; or shall an immediate end be put to this horrible despotism, and the inhabitants be treated as rational beings possessed of natural rights, to say nothing of the unalienable rights of British subjects? This, be assured, is the real question now being weighed in Downing Street; and rely upon it, also, that the representations from the Public Buildings in Cape Town which have already reached Downing Street, to the effect that the great body of the inhabitants, Dutch and English, as well as colored, are disaffected and disloyal, will be seized upon by Lord Grey, and used with *good will* against all concessions "*for the present*," that is, as long as the colonists will submit to lie under his feet. You would see a hint to this effect in Mr. Hawes' speech on Sir W. Molesworth's motion. They will speak out more plainly when Mr. Adderly's motion on the constitution comes forward after the recess, unless in the meantime something can be done here to stop them, or make them pause. I fear the Kafir war is not secretly regarded by the "*Office*," as an unmixed evil, and the Office would not break its heart, if a rebellion in the colony was added to it. It would enable them to revenge their recent defeat, and meet Sir W. Molesworth's motion for a reduction of military at the same time. Is it not lamentable to see men who once stood so high in public estimation, justly exposed to such suspicions? Our case, however, rests not on the character of Ministers or on the representations of parties to be equally suspected at the Cape. It is in the hands of the people themselves, and if they adhere steadfastly to the demands made in their petitions and set forth in the resolutions of the Municipalities and Road Boards, they will as certainly achieve a victory as they did last year. Last year they prevented their country from being made a den of thieves. This year they must save it from sinking into a settlement of Slaves.

I have received all your valuable communications down to the 8th of February. I hope and trust that before this time, the force of the Kafirs has been broken, and the defection of the Frontier Hottentots arrested. At the last Meeting of the Colonial Reform Association, I was asked whether, if the Colonists had had the management of their own affairs, the Kafir war would have been prevented? I replied to the effect that as the Colonists had foreseen the war, while the Government did not, it was *probable* that they would have taken effectual measures to prevent it, which Government had not been able to do. But that I *believed* if the Colonists had been endowed with self government ten or fifteen years ago, they would have prevented both the present and the preceding Wars.

The views at present entertained by the Colonial Reform Association, and expressed by the Public Press, particularly by the *Times, Morning Chronicle, Daily News, Spectator, Morning Herald*, &c &c., are, you will perceive, in the main, the same as those now held in the Colony. We must expect partial differences and slight mistakes, which may be reconciled by more full and accurate statements afterwards, without being noticed directly or made subjects of useless controversy. You would be surprised and gratified, however, to find how successfully so many able Public Writers have studied Cape history minutely, and mastered the details of its present condition and circumstances. This intimate acquaintance with our affairs will be our protection in time to come, as well as a most essential aid in our present struggle.

By this Steamer I shall know whether Sir Andries Stockenstrom is on his way, and by the next to announce the success or failure *here* of the cause of Representative Institutions at the Cape. *At the Cape* the cause will not fail, unless as Sir Andries says of Frontier policy—"unless Despotism can alter as well as degrade human nature."

My letters contain little compared to yours. You give me the history of evil; I confine myself chiefly to what good has been or may be done here, and the bad at present greatly preponderates over the good. I have not time to send you a valuable Blue Book on Canada, just issued. I have not had time to read it through, but you will see by the *Times* of to day, as indeed I heard on all hands yesterday, that every thing has been conceded to Canada. Why? *Because they made just demands and stuck to them.* But the Mail closes immediately, and I must stop, requesting you to convey my best regards and cordial feelings to all friends.

Faithfully Yours,

JOHN FAIRBAIRN.

Immediately after the arrival of the *Vulcan* a report got rife that despatches were received enjoining the immediate removal of the seat of government, unless the Governor should see reason to the contrary; and this report was confirmed by the reply of Mr. Montagu to Mr. Eaton's letter. It now appears that there is no foundation whatever for the apprehensions of the colonists, *no instructions having been sent for such removal*, as will appear from Lord John Russell's reply to Mr. Adderley's question in the House of Commons.

It is impossible to conceive what motive can have actuated Mr. Secretary Montagu, to give an affirmative response to what he must have known was not the fact. Mr. Eaton desired to know whether the seat of government was to be removed, and the reply he received was in the affirmative. Fortunately all doubt has now been removed; and without at present entering into further details, we give the the following extract from the debates in the House of Commons on the 3rd of April:—

GOVERNMENT OF THE CAPE.

Mr. Adderley wished to ask the noble lord at the head of the the Government in the absence of the Colonial Secretary, "whether any instructions have been sent to the Governor of the Cape on the subject of removing the seat of Government from Cape Town to Graham's Town; and whether the vacancies in the Cape Legislative Council have yet been filled up, so as to permit the formation of the new constitution and other functions of legislature to proceed?"

Lord John Russell said that NO INSTRUCTIONS HAD BEEN SENT OUT WITH RESPECT TO THE ROMOVAL OF THE SEAT OF GOVERNMENT. As to the second question, instructions had been sent out to have the vacancies filled up, but he was unable to say whether that had been yet done.—*Morning Chronicle, April 4.*

COLONIAL EXPENCES.

It would be difficult to find a juncture more suited than the present for considering the proposal which Sir W. Molesworth will to-day submit to the House of Commons. A few weeks ago—and rival financiers were disputing about the wisest mode of dealing with the surplus. It so happened that the question was to be settled without their aid. Lord Grey, Sir Harry Smith, and the Kafirs are the *dei ex machina* who have solved the difficulty that puzzled Parliament and nonplussed the Chancellor of the Exchequer. No one *now* speculates about the matter. The surplus will vanish—if the last Kafir war may be taken as a precedent—in fabulous waggon hire, in rations irrationally lavished on our foes, in ammunition unfit for the purposes for which it is sent out—in defending, in fine, a worthless frontier at a reckless cost, and for a thankless colony. Such, it must be owned, is not the most desirable solution to a difficulty about spending the money.

What makes the matter worse, is the likelihood, under the present system, of similar evils recurring. The Cape crisis is only a salient illustration of a wide spread mischief. In all colonies under the same species of government, there is a constant liability for war—and whenever war occurs, there is an equally constant liability to extravagance. It is clear that our colonists cannot be justly asked to pay for the misadventures of administrations in which they have no voice. Again, it is clear that, knowing this, they have a slighter motive for exercising a pacific forbearance in their individual dealings with the native tribes. Lastly, when war does break out, they are interested in stimulating rather than in checking its expenses. Sir W. Molesworth proposes to go to the root of these evils. He would charge the colonists with the cost of their own local squabbles, and he would give them a control over the policy from which such effects proceed. Military posts and convict stations are of course excluded from the terms of his proposal. As they are held for Imperial purposes, of which the parent State is necessarily the only judge, the latter must be content to bear the burden, together with the privilege of exclusive authority. The resolution, therefore, applies only to colonies properly so called—to countries, that is to say, which we hold merely as fields of emigration or as markets. Our North American possessions, with the exception of Halifax and Quebec—the West Indies, with the exception of the Bermudas, Jamaica, and Barbadoes—Australasia, with the exception of Van Diemen's Land—and the South African settlements, with the exception of the station of Cape Town—would probably be held to fall within the terms of this definition. The abstract right of such countries to self-government in local matters has been already conceded by the Premier. The delay in following up this concession by suitable measures has cost us a Kafir war. Let the promises of the Premier, however, once be carried out, and there certainly will remain no just cause why the mother country should be called on to incur military or naval expenditure on behalf of any such settlements, beyond what may be necessary to defend them from the assaults of regular Powers—or, in other words, from Imperial foes. At the same time, if they require our troops to preserve peace within their own borders, or to put down savage hordes, they will be able to obtain them on the same terms as the East India Company does at this moment—viz., by paying for them. The new arrangement, therefore, does not necessarily involve a diminution in the number of our troops, but it will greatly diminish our share in the expense of their maintenance. The monstrous absurdity of paying 8s. 6d. in the pound for our export trade to these colonies will thus be brought to an end; and the mother country may at last derive a genuine profit from their large consumption of her goods.

* * * * * *

The Cape may be taken as a climax. It is probable that a garrison at our naval station of Cape Town would be amply sufficient to protect Imperial interests in South Africa. We need hardly say, however, that this estimate has always been vastly exceeded, and is continually on the increase. Our troops there have tripled, and our military expenditure has quintupled, since 1832. If matters go on as they have done, this country must make up its mind to spend among the colonists at least £600,000 a year—or about 50 per cent.—for the privilege of their trade?

Our review may here close. It is impossible not to feel that one-half of these expenses might be wisely cut down, and that an annual saving of at least a million and a half might be effected. From what quarter, indeed, can such a proposal merit opposition? The colonies not already enfranchised will eagerly purchase their constitutional advancement at so equitable a cost as that of keeping peace among themselves, and defending their frontier from savages. In England the cry of economy is abroad. In no mode can it be more prudently appeased than by measures which will at once remove the drawbacks on colonial trade, and tend, by relieving our settlements from a degrading subordination to Downing-street, to make them more attractive fields of emigration to our people. These are the only two objects for which colonies, as distinguished from military and convict stations, are worth holding. If the Kafir war shall lead to this truth being practically recognized, we shall be ready to admit, after all, that the surplus has not been swallowed up in vain.—*Morning Chronicle, April 10.*

Latest Frontier Intelligence.

As usual, the Frontier post of yesterday has brought no news of any interest.

Colonel Mackinnon's patrol had returned, without having succeeded to bring the enemy to any engagement. The number of cattle captured amounts to 300

A fresh attempt had been made to intercept the post to King William's Town, but was defeated by the vigilance and bravery of the escort, 8 of the Cape Mounted Rifles, under Corporal Douglas.

An express from Fort Hare had brought intelligence that the Kafirs and rebel Hottentots were again collected in force at Kat River, and that they had again taken possession of Fort Armstrong. Every disposable soldier had been ordered to join the Major General at Kathoek, whose force, about 900 men, was deemed much too weak for the approaching work.

A Public Sale of Wagon Wood.

STINKWOOD Planks, Yellow Wood &c., being the remainder of the cargo received ex *Flibberty*, will be held at the "North Jetty" THIS DAY, the 26th Instant, at 11 o'Clock in the Forenoon.

J. H. WICHT.

RECEIVED per "Victoria," and other arrivals:—

Volatile Salts, Sal Ammoniac, Carbonate of Soda, Camphor, Marriaves Fluid Magnesia, Black Drop, Essence of Cubebs with Sarsaparilla and Büchu, Wray's Balsamic Pills, Oxley's Essence of Ginger, Keating's Cough Lozenges, Locock's Wafers, Tonquin Beans, Bathing Caps, Gum Elastic Bougies and Catheters, Jeffery's Respirators, &c. &c., also a new remedy (an Essence of Sea Weed,) for the cure of Gout and Rheumatism.

S. H. SCHEUBLE & Co.,
Chemists and Druggists,
Opposite the Stores of the Handel Maatschappy.

SOUTH AFRICAN INSTITUTE
"Tot Nut van het Algemeen,"
FOR
EDUCATING YOUNG PEOPLE OF BOTH SEXES
Established in 1802.

BOARD OF DIRECTORS.
Rev. A FAURE, President.
Rev Dr S. P. HEYNS, Vice President.
J. C. GIE, Esq.
W. A. J. DE SMIDT, Esq.
A. H. HOFMEYR, Esq.
J. H. REDELINGHUYS, Esq.

Treasurer, T. MOSTERT, Esq.

COMMISSIONERS OVER THE PROPERTY.
J. G. STEGMANN, G. W. SPENGLER, and H. J. HOFMEYR, Esquires,

TEACHERS.
Mr. STEPHANUS J. DE KOCK, Principal.
Mr. W. S. BERRY, English do.
Mr. W. DE KOCK,
Miss C. RABE.

THE Course of Instruction in this Establishment comprises the following Studies, viz: English, Dutch, and French Literature; History, (Universal and Sacred;) Geography, (Ancient and Modern) with the use of the Globes; the Rudiments of Astronomy; Mental and Practical Arithmetic; Mathematics; Drawing; Singing; Piano Forte; and Plain and Fancy Needlework.

The terms are as moderate as the propriety of sustaining the respectability of the Institute will admit, while as an Establishment for the training of youth for the varied branches of a Commercial or Professional Life, it yields to none of more modern foundation.

A meeting of the Directors is held on the first Tuesday of every Month, when the current position of the Institute passes under review.

The hours of attendance are from 9 to 3 o'Clock.

Under all circumstances a month's notice is required prior to the removal of a Pupil.

The House is in a salubrious and retired part of the Town the Class-rooms are spacious and well-ventilated. Those for the young Ladies being in a distant wing of the Building, there can be no intercourse. The Boys and Girls meet only at the opening of the School by Prayer; and when receiving instruction in Vocal Music.

For the accommodation of those who reside at a short distance from the Town, an Apartment is provided at the hour of "Tiffin," for their use.

TOBIAS MOSTERT, Secretary.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES.

BEFORE the Master of the Supreme Court in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town on WEDNESDAY, the 28th May, at 10 o'clock, viz:—

C. J. Becker	2d	Meeting.
Johs. van Hall	3d	do.
G. G. Ohrig	3d	do.
J. Powrie	3d	do
J. S. Solomon	3d	do.
J. W. Hentig	3d	do.
L. A. Schmidt	Special	do.

INSIDE SALE.

BLORE & BARTMAN will sell, by Public Auction, at their Rooms,

To-morrow (Tuesday,) 27th instant,

8 CASES OF BONNETS,
consisting of a general assortment of the most fashionable description, just received.

CHINA GOODS,
Consisting of Handkerchiefs, &c. &c.,
Shirts, Gentlemen's Vests, &c., &c.

PEFUMERY.
Consisting of Soap, &c., &c.

And, if landed in time, a general assortment of MUSLINS, TRIMMINGS, &c. &c.

W. ANDERSON, & Co.

New Goods ex Victoria.

THOMSON, WATSON & Co., will have ready for Sale TO-MORROW (TUESDAY) MORNING, 27th May, a large assortment of
VELVET BONNETS,
DRESS CAPS,
CLOTH BRAIDED MANTLES,
CLOAKING,
JEWELLERY, and a variety of goods, suitable for the present Season.

Public Sale.

MESSRS, BLORE & BARTMAN will sell, by Public Auction,

On Wednesday, 28th May,

ON THE PARADE, at 10 o'Clock.

50 Cases, each 1 dozen Sherry	25 Kegs of Nails, assorted sizes
2 Cases of Shirts	2 Cases Waistcoats and Jackets
15 Boxes of Starch	10 Nests of Tubs
10 Nests of Baskets	20 dozen Pails
4 Cases of Clocks	6 Cases Spirits Turpentine
10 do. of Sperm Candles	2 Corn Mills
2 Corn Shellers	4 Hay Cutters
4 Churns	3 Refrigerators
50 Hams	2 Kegs Copal Varnish
Windsor Soap	5 Kits of Salmon
5 Kits of Mackerel	

5 Boxes Cod Fish.

At the same time, a WATER ENGINE, capable of throwing Water over any Thatched Building.

W. ANDERSON & Co.

SALE OF
Landed Property,

THE Undersigned, intending to proceed to Natal, has instructed Mr. J. G. Stuttler to settle his affairs and to sell by Public Auction,

TO-MORROW,

(TUESDAY,) the 27th MAY,

to the Highest Bidder, his ELIGIBLE and SPACIOUS RESIDENCE, with double-storied Servants' Apartments, a STABLE, large enough to contain 50 Horses, and spacious FORAGE LOFT, sufficiently strong to hold 500 muids of Corn, situate No. 14, Wale-street, being in the best part of the town for trade. Also, FURNITURE of every description, and a Dutch Standing Clock; a variety of MERCHANDIZE, which is still on hand, but too numerous to particularise; also, GLASS CASES, COUNTERS, SHELVES, &c., &c., &c. Also, a Square Piano Forte, by Broadwood & Sons, cost the Undersigned £50.

The abovementioned Property will positively be put up for sale at 12 o'Clock, and be sold to the Highest Bidder, with

Liberal Competition Money and Bonus.

JOSEPH DE KOCK.

26th May, 1851.

PUBLIC SALE OF VALUABLE
STOCK-IN-TRADE.
SHOP FIXTURES, &c.

MRS. SLOMAN, being about to leave the Colony, has requested the undersigned to sell at Public Auction, on the Premises, in Keizersgracht,

On Tuesday & Wednesday,

The 27th and 28th May,

The whole of her Valuable Stock,

COMPRISING

Rich Brocaded Silks & Satins, Glacé and other Silks, Satins and Satinettes, Silk and Satin Ribbons, Silk Velvets, Visites in great variety, Baby Linen, Children's Dresses, Infant Hoods and Cloaks, splendid Lace and other dresses, Gloves and Hosiery in every variety, French Merinos, Alpines, a superior assortment of Silk and other Shawls, French Flowers, Millinery, and many other articles, all of which, as well as those above enumerated, are well known as of the very best description.

Also a quantity of Strong and Handsome Glass Cases,

Which, together with the Counters, will be sold on the last day of Sale.

R. J. JONES, Auctioneer.

NOTICE.

THE Undersigned, having established himself in London as MERCHANT and GENERAL SHIPPING AGENT, offers his services in the execution of orders, and the sale of Colonial Produce.

From the many years experience he has had in the purchase and sale of WOOL, and every description of COLONIAL PRODUCE, he begs to offer his services to his Friends in this Colony who may require an Agent to act for them in England.

ANDREW STEEDMAN,
8, George-yard, Lombard-street, London.
N B.—LIBERAL ADVANCES made on Consignments.

Cheap Forage.

THE Undersigned begs to inform the Public, that he has opened a STORE at No. 1, LEEUWE-STREET, annex Mr. Stegmann, hoping by strict attention to receive a share of their support.

J. C. MOSTERT,

Cape Town, May 23, 1851.

ROBBERY.

ABSCONDED at Somerset West, during the night of SATURDAY last, between the 17th and 18th May, *January*, a Mozambique Negro, and leader to a wagon belonging to Messrs. W. Langschmidt & Co, at "Palmiet River," after having stolen a parcel (Woolbag) containing a piece of Doeskin, 2 doz. Shawls, 3 printed Dresses, ½ doz. Hairbrooms, and 1 dozen Lavender Water. He is of a stout make, about 5 feet 8 inches high, with a leprous countenance, and was dressed in leather trowsers, and a long grey great Coat, had on a Manilla Straw Hat, and wore "Veldschoenen."

He left behind him at Palmiet River a Duffel Jacket lined with green, and a pair of Boots with small spurs, almost new, supposed to have been stolen. He has stated to have formerly been with a Mr. De Villiers at a Toll, in the vicinity of the Paarl

Any one who meets him is requested to apprehend him and deliver him over to the nearest authority.

To Private Families and Others.

THE Undersigned will supply good TABLE WINE, to be delivered at their Residences within the Municipality of the City of Cape Town, at 2s. per dozen. Also French Brandy at 9s. per dozen. P. J. HAUPT & Co.
Wine Stores, No. 16 Plein-street.

TO BUTCHERS.

THE cattle fold of the undersigned will be to let from the 1st of June next, the present occupiers having given notice to quit. Rent moderate

J. ESTERHUYZE.

1050 *fat Merino Wethers.*

ON WEDNESDAY, the 28th instant, the Undersigned will sell the above number of very fat MERINO WETHERS, picked out of the best flocks in the Districts of Swellendam and Caledon, at the Salt River Bridge.

J. J. TIRAN.

1000 *heavy fat Wethers, 3 and 4 years old.*

WILL be sold on WEDNESDAY, the 28th May 1851, at the place of Mr. J. De Waal, Saxenburg, and certainly be present.

Butchers and others may rely upon it that no superior flock has been brought up during this year, the whole having been purchased for Cash.

C. L. WENTZEL.
A. BRINK.
Mr. C. P. Lindenberg, Auctioneer.
Stellenbosch, May 12, 1851.

1000 FAT HEAVY WETHERS,
All purchased for Cash,

WILL be sold on MONDAY, the 2nd June 1851, at the place "Fox and Hound's Inn."

Application has been already made by Speculators to purchase these Sheep by private contract, showing that they must be *good*; but the Undersigned has determined to dispose of them by public auction on the day above stated, when they are sure to be present.

J. S. van der Merwe.

Boschjesveld, May 22, 1851.

C. P. LINDENBERG, Auctioneer.

COME AND SEE

The remnants that could not be obtained by the Liars, being 150 superior large slaugter Oxen and 30 Cows,

WILL be sold by the Undersigned at the Place of Jacs. Meyburg, at "Eenzaamheid," on TUESDAY, the 27th instant. They will certainly be present, not to be disposed of by private sale.

Paarl, May 6, 1851. J. M. ENSLIN, Jun.

☞ *Refreshments will be given.*

Messrs. De Villiers & Haupt, Adms.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

May 21. *Hannah*, schooner, 120 tons, R. Burgess, from Port Natal April 18, Algoa Bay May 1, to this port. Cargo sundries Passengers, Mesdms. Selwood and child, and Magrath, Misses (2) Preller, Messrs. Collins, Barter, and Moir, Master Cloete,

Thomson, Watson & Co., Agents.

22. H.M. Steamer *Hermes*, Commander Fishbourne, from Simon's Bay to this port.

24. *Tudor*, ship, 1064 tons, M. J. Lay, from Calcutta Feb. 25, Mesulipatang March 9, to this port and London.—Cargo sundries. Passengers, Mesdms. Newell, Moore, Quin, Thomas, Burton, Fitzmayer, Judge, Judson, and Bowden, Misses Quin, and Brice, Col. Marshall, Capts. Moore, Quin, Shuckbury, and Burton, Lieuts. Young, and Berry, Messrs. Newell, Lyall, Moore, Valet, and (2) Burton, 19 children, 9 in the steerage, 80 men, women and children, H. M. Service. Brings a mail. Ross & Co., Agents.

25. *Adelaide*, ship, 639 tons, S. Wharton, from Bombay Feb. 22, Cananore March 4, Calcutta March 11, to London

25, *Vixen*, schooner, 169 tons, J. Kincaid, from Port Natal April 16, to this port, in ballast.

25. Royal Mail Steamer *Bosphorus*, T. Hall, from Plymouth April 15, St. Vincent April 28, Sierra Leone May 2, to this port. Cargo sundries. Passengers, Captain and Mrs. Cruice, Mr. and Mrs. Berkenruth, Mr, and Mrs. Wilson Col. Michell, 6th Regt., Captains Campbell, and Warren, C.M.R., Staff Surg. Wodeworth, Messrs. Francis, Sullivan, Prettyman, and Benge, Commander Woolridge, in charge of mail, 4 servants. Thomson, Watson & Co., Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

May 21. *Onward*, schooner, R. Fowler, to Mauritius.
22. *Sydney Griffiths*, bark, J. Cowton, to London.
25. *Sacramento*, American, J. Congdon, to Zanzibar.
25. *Fredrick Huth*, bark, J. Toby, to Algoa Bay.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

May 21. *Sophia Moffatt*, ship, G. Woodward, to London

MARKT PRYZEN
Tot den 23 Mei, 1851,

		Rds. Sch.		Rds. Sch.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb.	Almonds per lb.	0 1 1	—	0 1 1
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 2 5	—	0 2 5
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto	0 3 1	—	0 3 4
Aardappelen, per muid	Potatoes p. muid	6 1 0	—	9 6 0
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	52 0 0	—	56 0 0
Bonen per mud	Beans per muid.	9 5 0	—	23 4 0
Botter per pond	Butter per lb.	1 0 3	—	1 3 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag	176 0 0	—	179 4 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1 0 3	—	1 6 1
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides do	2 4 0	—	7 7 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	1 0 1	—	1 3 4
Erwten per mud	Peas per muid	12 1 0	—	18 2 0
Garst ditto	Barley per muid	8 0 3	—	9 1 0
Gänzen per stuk	Geese each	1 5 3	—	1 5 3
Haver per mud	Oats per muid	6 6 0	—	8 0 3
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	4 4 0	—	4 6 3
Hoenders per stuk	Hens each	0 4 0	—	0 7 2
Houtskolen per zak	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kaasen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	0 0 0	—	0 0 0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks	42 0 0	—	56 0 0
Koorn per 1 mud	Wheat pr. 1 m.	14 1 0	—	18 2 0
Linzen per mud	Lentil per muid	19 2 0	—	19 2 0
Melies ditto	Maize do.	11 2 0	—	12 6 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Olphantstanden p. lb.	Elephs. Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond	Pears per pound	0 1 0	—	0 1 0
Persiken dito	Peaches do.	0 0 4	—	0 1 2
Rog per mud	Rye per muid	10 0 0	—	10 2 0
Rozynen per lb.	Raisins per lb.	0 1 1	—	0 1 1
Tabak dito	Tobacco do.	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea	0 2 5	—	0 7 3
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk	Lion Tiger & Ostrich Skins ea.	10 0 0	—	10 0 0
Uijen per mud	Onions per muid	9 4 0	—	11 7 0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened ea.	26 4 0	—	26 4 0
——— ongemeste	—— unfattened	0 0 0	—	0 0 0
——— speen	—— sucking	0 0 0	—	0 0 0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 0 0	—	0 0 0
——— bedde p. lb.	—— Bed per lb	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito	Figs per lb.	0 1 3	—	0 2 4
Wyn, ordinaire p. legger	Wines, ordinary per leaguer.	53 4 0	—	55 4 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, fyne, dito	Wol, fine, do.	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	1 0 0	—	1 7 1
Zout per mud	Salt per muid	0 0 0	—	0 0 0
Zuurlemoenzap per ½-aam	Lemon Juice per ½-aam	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. Smuts, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. Lotz, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} Proprietors.

Agent in London,—F. Algar, Esq., Clement's Lane Lombard-street.